

ZPRAVODAJ

FARNOSTÍ: Pardubice, Mikulovice, Rosice a Třebosice

01/26

Vydává Římskokatolická farnost – arciděkanství Pardubice
www.farnost-pardubice.cz | pro vnitřní potřebu | cena 20 Kč

Postní revize víry

Život každého z nás začal početím a bude procesem smrti pokračovat bytím v nebi. Ne všichni v naší společnosti sdílí tento postoj víry v život věčný. Mnozí jsou naplněni pochopitelnou obavou a strachem z neznáma. Častým (ne)řešením problematiky smrti a toho, co následuje, je vytěšnění – lidé o smrti nemluví nebo rozhovory o ní oddalují, snaží se zapomenout, že zemřou, protože neví jak dál, co s tím. Světlo, které by upoutalo jejich pozornost, jim můžeme, milé sestry a bratři, přinést my. Každý rok nám Církev v postní době předkládá možnost revidovat naši víru, nabrat sílu a svěže a autenticky hlásat evangelium. Dne 18. února 2026 vstupujeme liturgií Popeleční středy na čtyřicetidenní cestu dobou postní. Slova „Pamatuj, že jsi prach a v prach se navrátíš“ (Gn 3,19) nebo „Čiňte pokání a věřte evangeliu“ (Mk 1,15) nás nemají uvádět do deprese, strachu ze smrti a ponížení, ale ve světle víry v Krista nám dávají možnost znovu rozproudit svěží pramen víry, který můžeme předávat dál svým bližním doma, v práci, ve škole, zkrátka všude tam, kde žijeme a působíme. Jako by Bůh o Popeleční středě každému z nás na jeho cestě řekl: „Zde jsi, zastav se a uvědom si, co máš konat, abys došel k Bohu Otci.“ Nikdo z nás, kdo uslyšíme Jeho hlas, nemůžeme říci, že jsem v cíli své cesty. Vždy, ať budeme sebelepší, vždy budeme na cestě, neustále si budeme muset připomínat, kde zrovna jsme a zda jdeme správně směrem k Bohu Otci s Kristem v Duchu Svatém. Nevíme dne ani hodiny, kdy se setkáme s Bohem tváří v tvář. Možná by bylo dobré si slova při udělování popelce připomínat pro bdělost a svěžest každý den.

V evangeliích úryvcích budeme během postní doby číst Ježíšovy promluvy a podobenství, ale také příklady Jeho zásahů do lidských životů, budeme číst o Ježíšově setkání se samařskou ženou, uzdravení slepého u rybníku Siloe, uzdravení chromého nebo vzkříšení Lazara. Jsou to zcela konkrétní lidé, do jejichž života konkrétně zasahuje Ježíš a zázračně ho proměňuje, dává mu novou kvalitu.

I my můžeme vzpomenout jedinečné chvíle našeho života, kdy se nás Ježíš dotkl a my jsme se obrátili se slovy „Věřím, Pane!“ a padli před ním na kolena (srov. Jan 9, 1-41). Ve světle těchto osobních setkání můžeme nejen obnovit naši víru, ale také svědčit ostatním o Boží lásce, která je silnější než smrt. Každý z nás může druhým lidem předat světlo víry, naděje a lásky. Bratři a sestry v Kristu, přeji vám všem radostné prožití doby postní a k tomu vám z celého srdce žehnám.

• *Trvalý jáhen Vojtěch Gottwald*

Krátké aktuality

Postní duchovní obnova na téma „Zakotvit svůj život v Bohu“

Obnova proběhne v sobotu 14. března od 9:00 ve farním sále a povede jí bývalý pardubický kaplan (v letech 2001-2005) P. Josef Matras, nyní farář v Bystrém u Poličky. Kromě dvou přednášek bude i příležitost ke sdílení ve skupinkách. Zakončena bude mší sv. v 11:30 v kostele sv. Bartoloměje.

Oslava svátku svatého Josefa

Stejně jako v minulých letech bychom chtěli i letos ve čtvrtek 19. března společně s muži farnosti prožít slavnost sv. Josefa. Oslavu zahájíme mší sv. v 18:00 v kostele sv. Bartoloměje, kterou bude celebrovat pan biskup Josef a poté se s muži přesuneme do farního sálu k malému občerstvení a společné besedě. Mše sv. je samozřejmě přístupná všem, bez rozdílu pohlaví a věku.

Den nemocných

Ve středu 11. února si církev připomíná zjevení Panny Marie v Lurdech. A právě tento den v roce 1992 zvolil papež sv. Jan Pavel II. Světovým dnem nemocných. Večerní mše sv. v kostele sv. Jana Křtitele bude sloužena za nemocné a trpící, ale také za ty, kteří je ošetřují či léčí.

Modlitba za Ukrajinu

V den 4. výročí napadení Ukrajiny se v úterý 24. února v 18:00 v kostele sv. Jana Křtitele uskuteční ekumenické setkání spojené s modlitbou a svědectvími. Tento den večerní mši sv. nebude.

Duchovní obnovy ve Slavoňově

Víkendová duchovní obnova pro ženy bude v termínu 6. – 8. března. Přihlásit se můžete u Věry Pavlíčkové: **vera.pavlickova17@gmail.com**. Duchovní obnova pro muže se přesouvá na termín 20. – 22. března. Zájemci se mohou hlásit u Karla Kotery: **karel.kotera@email.cz**. Do Slavoňova přijíždíme v pátek večer a odjíždíme po nedělním obědě. Cena včetně ubytování a jídla je kolem 1 100 Kč. Protože je kapacita omezená a pro seniory plánujeme podobnou akci na podzim, v případě většího zájmu mají přednost mladší 65 let.

Vrcholící příprava katechumenů

O první neděli postní budou při mši sv. v kostele sv. Bartoloměje přijati naši katechumeni mezi čekatele křtu. O dalších nedělích se za ně budeme modlit při tzv. skrutiniích a celá jejich příprava vyvrcholí o velikonoční vigílii, kdy budou pokřtěni. Na křest se připravuje 8 dospělých.

• P. Jan Uhlíř

Aktuálně

Statistika církevních úkonů v roce 2025

úkon	Pardubice	Mikulovice	Třebosice	Rosice nad Labem
KŘEST	49*	0	1	1
BIŘMOVÁNÍ	26	0	0	1
PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ	44*	0	0	0
SVATBY	6	0	0	0
POMAZÁNÍ NEMOCNÝCH	189	5	5	106**
POHŘBY	42	2	3	4

* z toho 10 dospělých osob

** z toho 96 osob z LDN Rybitví

Připomenutí aktivit v roce 2025

Vzhledem k mnoha novým a novým akcím mnohdy rychle zapomínáme na to, co jsme prožili. Pokusil jsem se udělat „stručný“ (a rozhodně ne úplný) seznam prožitých aktivit v našem farním společenství za minulý rok. Můžeme si tak připomenout třeba příjemně prožité chvíle a radovat se z toho, co se nám společně s pomocí Boží podařilo, na co rádi vzpomínáme nebo dále navazujeme.

Leden

- Začátek Svatého roku

- Návštěva biskupa Jana Vokála (1. ledna)
- Tříkrálová sbírka
- Začíná nový kurz Beta
- Setkání dobrovolníků a dobrodinců
- Ekumena – první volejbalový turnaj a bohoslužba u adventistů
- 16. duchovní setkání pro ženy na faře – téma „O vděčnosti“
- Oslava Dona Boska u Salesiánů – první karneval pro děti a první „Taneční obnova“
- Rozhodnutí realizovat projekt úpravy presbytáře a nového oltáře u sv. Bartoloměje

Únor

- Beseda s arch. Pleskotem v sále Jana Kašpara
- Víkendová duchovní obnova ve Slavoňově pro muže
- Začátek přípravy na první sv. přijímání
- Návštěva imitátora Václava Faltuse na setkání seniorů
- Přesunuty všední bohoslužby do kostela sv. Jana Křtitele – teplejší prostředí
- Přednáška P. Radka Martinka na téma Svatý rok
- Svěcení pomocného biskupa Prokopa Brože

Březen

- 10. Ples Charity v Ostřešanech
- Víkend pro biřmovance ve Slavoňově
- Duchovní obnova pro farnost s P. Miloslavem Brhelem – Téma obnovy: „Jak neztratit naději a důvěru v Boha i v těžkých životních situacích“
- První víkendová duchovní obnova ve Slavoňově pro ženy
- 5. seminář o evangelizaci – zapojení farnosti do pastoračního veletrhu
- Oslava svátku sv. Josefa a posezení mužů na faře
- Promítání P. Jana Linharta a vyprávění o cestě po Jižní Africe
- Křížové cesty u Bartoloměje
- Návštěva spřátelené farnosti v Augsburgu
- Pásmo Popelka Nazaretská v kostele u Salesiánů

Duben

- Diecézní setkání mládeže v HK
- Slavení sederové večere na faře
- Velkopáteční křížová cesta v Kostelci nad Orlicí a ve Spojele
- Velikonoce pro mládež u Salesiánů
- 24 hodin adorace u Božího hrobu – poprvé
- Křest 8 katechumenů
- Úmrtí papeže Františka (21. dubna)
- Farní jubilejní pouť do katedrály v HK – pěšky, auty či na kole
- 1. etapa úpravy presbytáře u sv. Bartoloměje
 - odstranění stupně, statické posouzení a provizorní zakrytí
- Večer mladých

Květen

- Mše sv. za Charitu v kostele sv. Bartoloměje
- Rodiny na Vesmíru
- Farní pouť do Říma (8.-17.5.)
- Pardubické hudební jaro
 - mše sv. v kostele sv. Bartoloměje s P. Tomášem Hoffmannem
- První svaté přijímání u Salesiánů (14 dětí)
- Farní festival – poprvé společně slavená mše svatá u Salesiánů na hřišti
 - završení Modliteb za ulice
- Noc kostelů

Červen

- Modlitby za dar víry (červen–září)
- Biřmování s biskupem Prokopem Brožem (15 biřmovanců)
- První svaté přijímání (19 dětí)
- Skauti v Podskale
- Slavnost Božího Těla spojená s farním dnem a poděkováním za službu P. Piotra Antkiewitze
- Setkání všech salesiánských dobrovolníků – mše a grilovačka

Červenec

- Uzavření kostela sv. Bartoloměje – 2. etapa úpravy presbytáře
- Společná návštěva Konference Charis v Brně
- Skautský tábor ve Vortové
- Salesiánské tábory pro děti na Míčově a v Kněžicích
- Poslední mše sv. P. Piotra Antkiewitze

Srpen

- Jubilejní pouť mládeže v Římě
- Archeologický průzkum krypt, uložení dokumentů a pokládání prvních pískovcových bloků do presbytáře
- Převzetí ostatku sv. Bartoloměje určeného do nového oltáře
- Poutní slavnost sv. Bartoloměje – pouť do Kunětic
- Přivítání nového kněze ve farnosti P. Luboslava Hromjáka
- Jáhenské svěcení Jeronýma Pelikovského a začátek jeho působení ve farnosti
- Salesiánský příměstský tábor pro děti a akce pro mládež na Vendryni
- Požehnání tiché místnosti (kaple) v pardubické nemocnici

Září

- Zahájení pastoračních aktivit
- Osazení nového oltáře
- Pouti do Luže organizována Salesiány
- 700 let obce Rosice – koncert v kostele sv. Václava
- Duchovní obnova pro seniory ve Slavoňově

- Duchovní obnova pro seniory ve Slavoňově
- Žehnání nového oltáře a farní den
- Výlet k premonstrátům do Prahy na výstavu 60 let Večerníčka a oslava 60 let P. Václava Čunka
- Svatováclavský den u Salesiánů
- Začíná seminář Život v Duchu svatém („Sievers“)

Říjen

- Celostátní setkání Modliteb matek
- Zahájení Kurzu Alfa
- První slovenská mše svatá (1. neděle v měsíci)
- Zahájen cyklus Teologických večerů s církevními otci
- Obřad přijetí mezi katechumeny (7 dospělých)
- Farní pouť na Svatou Horu
- Udílení svátosti nemocných
- Misijní neděle

Listopad

- Víkend pro Kurz Alfa ve Slavoňově
- Celorepublikový turnaj ve stolním tenise u Salesiánů (65 dětí)
- Adventní duchovní obnova u Salesiánů s P. Liborem Všetulou
– téma: V noci se rodí světlo

Prosinec

- Roráty a společná snídane
- Zahájení činnosti České křesťanské akademie – přednáška P. Tomáše Petráčka
- Mikuláš v kostele
- Bohoslužba ke Světovému dni zesnulých dětí
- Adventní koncert Scholy od sv. Václava
- Skauti rozdávají Betlémské světlo
- Poprvé zpívá dětská schola v klášterním kostele
- Tradiční vánoční koncert na farním dvoře

• *P. Jan Uhlíř*

Pozvání na Sederovou večeři

Zveme ty z vás, kteří by chtěli prožít **Ježíšovu poslední večeři** – zveme vás na **Pesachový seder** neboli slavnostní večeři podle tzv. „křesťanské pesachové hagady“ (řád domácích bohoslužeb během židovského svátku Pesach doplněný o křesťanský pohled na symboliku jednotlivých částí). Touto večeří Židé slavili počátek svátku Pesach (Velikonoc) – který začíná 15. den měsíce Nisan (letos připadá 15. Nisan 5786 na čtvrtek 2. dubna 2026 – tedy shodou okolností právě na Zelený čtvrtek).

Kdy: **V neděli 29. března 2026** (Květná neděle) od 15:30 hod. (cca 3 hod.).

Kde: **farní sál** Římskokatolické farnosti, Kostelní 92

Seder je složen z 15 částí a jeho součástí je výklad Božího slova, konzumace jídla a pití (maso, salát, vejce, ovoce, nekvašený chléb, víno apod.), zpěv písní, aj.

Kapacita je omezená na maximálně 25 osob. Prosíme zájemce o **závaznou registraci**, a to buď na webových stránkách farnosti nebo na telefonu (606 427 580) nejpozději do čtvrtka 26. března 2026.

Další informace zašleme přihlášeným na jejich kontaktní adresy.

• *Na setkání s vámi se těší Petrášovi*

KŘÍŽOVÉ CESTY 2026 – Kostel sv. Jana Křtitele

Termín	čas	skupina	vedení
20. únor	17:20	Senioři	Václav Metelka
27. únor	17:20	Rodiny s dětmi	Zdeněk Lukavský
6. březen	17:20	SJVS	Yvona Begerová
13. březen	17:20	Modlitby matek	Pavla Pecnová
20. březen	17:20	Mládež	Anna Bednářová
27. březen	17:20	Skauti	Marta Kohoutková
středy	11:30		

KŘÍŽOVÉ CESTY 2026 – Salesiáni

Termín	čas
Pátky	18:00
1. neděle postní	17:00
3. neděle postní	17:00
5. neděle postní	17:00

Cesta krásy

Postní příprava na slavení velikonočního tajemství s radostí z našich "vzkříšení", které nám dobrý Bůh dopřává, může mít i podobu objevování krásy.

Zvu vás na víkendový seminář, kde ji budeme objevovat ve svém srdci na základě naslouchání a vlastního tvoření (žádné dovednosti k tomu nejsou třeba).

Kdy a kde: 7. a 8. března 2026 v Salesiánském centru v Pardubicích. Podrobné informace a přihláška:

<https://forms.gle/acqiqhr8CxAuCWUt9> nebo QR kódem.

• Marie Zimmermannová

Z životopisu, který si napsal P. Vojtěch Glogar

24. 6. 2023

Narodil jsem se 19. ledna 1956 jako druhý z pěti sourozenců. Od dětství byla v mém srdci touha po kněžství. Místo, které jsem od malička miloval, kam jsme přicházeli jako rodina, byl Svatý Hostýn. Nejen tam jsem Panně Marii svěřoval svoji životní cestu. A vím, že mi Panna Maria vyprosila všechno, co jsem potřeboval – Boží dar povolání a všechna krásná přátelství. Od svých 13 let jsem ministroval ve farním kostele na Starém Jičíně. Během mého středoškolského studia na zemědělské škole se začaly rozmnožovat vztahy se salesiány. Během vojny se mi věnoval Pavel Klimovič, který kaplanoval ve Znojmě a já vojančil na hláskách u rakouských hranic. Tam se také rozhodovalo o mém povolání. Po vojně jsem rok a půl pracoval jako technik v zemědělství. V roce 1979 jsem nastoupil do semináře do Litoměřic a zároveň do salesiánského noviciátu. Věčné salesiánské sliby jsem složil v roce 1986. Kněžské svěcení jsem přijal v Olomouci 30. června 1984.

První tři roky svého kněžství jsem prožil v Hlučíně. Po třech letech mé kroky putovaly do Jeseníků. V roce 1996 mě provinciál poslal jako kaplana do Zlína a po dvou letech jsem tam vykonával funkci administrátora farnosti.

S týmem spolupracovníků jsme přehodnotili zadání stavby nového kostela a celého areálu na Jižních Svazích, upravili projekt a od roku 1999 se vše připravovalo na stavbu. K 1. lednu 2000 bylo možné stavbu zahájit. S Boží ochranou a Jeho požehnáním se podařilo 8. května 2003 dílo dokončit. Dvě léta po posvěcení došlo k rozdělení farnosti na stávající a nově vytvořenou farnost na Jižních Svazích. Rozhodlo se, že původní farnost převezme diecéze. V červenci 2006 jsem opustil Zlín a mým novým domovem se staly Sebranice u Litomyšle. Zde jsem prožil krásných deset let mezi dobrými lidmi. Děkuji všem za přijetí, hezké vztahy, mnoho krásných setkání a slavností. Po šestiletém působení v Pardubicích, po konci mého druhého období ředitelování, kde se rovněž podařilo vytvořit hezké mezilidské vztahy s dospělými dětmi, se stala mým novým domovem teplická komunita. Já si mohu užívat krásného období, doposud nejklidnějšího z celé mé dosavadní služby jako výpomocný duchovní. Na závěr děkuji svým rodičům za příkladný život z víry a za zprostředkování všech krásných vztahů, svým sourozencům a ostatním členům našich rodin. Děkuji všem, se kterými jsem mohl prožívat krásné vztahy v jednotlivých místech mého salesiánského a kněžského působení. Jsem vděčný za modlitby a oběti, za duchovní a materiální pomoc, za oporu i ve chvílích, kdy jsem prožíval různé těžkosti, anebo i lidskou osamělost. Velké díky za všechny, kdo mě měli a mají rádi, kdo mě přijali, nabídli přátelství a teplo svých domovů. Děkuji za každé dobro, které mi v životě prokázali. Víím, že ne vždy bylo všechno tak, jak mohlo být. Proto prosím o odpuštění všeho, kde jsem se projevil ve své slabosti a nedokonalosti, kde jsem slovem, postoji a jednáním, či nedobrým příkladem ublížil. Nením pro mě důležité, kde budu pochován, ale víím, že budu jako každý jiný především potřebovat vaše modlitby. Především prosím, abychom se, dá-li Pán, setkali v Božím království a mohli se společně radovat. Žiji naději na nepředstavitelně krásné setkání a život, který pro nás Pán připravil u sebe.

Pozvánka na Manželské večery

Milí farníci,

srdečně vás zveme na Manželské večery, osmidílný kurz pro páry (sňatek není podmínkou), které jsou spolu alespoň několik let (kurz není určen novomanželům ani snoubencům). Tento kurz, který pochází ze stejné „tvůrčí dílny“ jako kurzy Alfa, se v naší farnosti bude konat **od 22. února do 26. dubna**.

Manželské večery jsou příležitostí jít spolu “na rande” a věnovat se jeden druhému. Povečeřet u hezky prostřeného stolu a povídat si o věcech, na které v běžném životě nezbyvá čas. Obnovit a “oprášit” to, kvůli čemu jste se do sebe zamilovali, posílit vzájemnou blízkost a zlepšit komunikaci tam, kde to třeba drhne.

Setkání mají daný řád a program:

Večeře: Po osm týdnů vždy v neděli (s výjimkou Květné neděle a neděle na Boží hod velikonoční) v 19 hodin vás čeká romantické posezení při svíčkách s pohoštěním a s příjemnou hudbou jen ve dvou.

Přednáška: Po večeři přijde prezentace – video na jedno z témat kurzu. Na videu zazní zážitky párů z celého světa, ilustrativní skeče a animace i praktické rady odborníků.

Rozhovor: To hlavní na kurzu jsou rozhovory, které vedete v páru podle příruček, které obdržíte. Rozhovory jsou soukromé jen pro vás dva, nikdo další vás poslouchat nebude a smyslem kurzu není ani skupinová diskuze nad tématy.

Cena: Cena kurzu je **1000 Kč za pár**. Je v ní zahrnut nákup příruček (každý účastník dostane svoji) a příspěvek na pohoštění.

Počet účastníků je daný kapacitou farního sálu, kde se budeme scházet, a stanovili jsme ho na osm párů, aby bylo zaručeno soukromí vašich rozhovorů u stolu. Prosíme, abyste se na Manželské večery hlásili s jistým závazkem vůči sobě i nám – totiž, že víte, že se budete moci zúčastnit pokud možno všech (nebo alespoň skoro všech) večerů. Každý večer budete probírat jiné téma a kurz pro vás bude maximálně přínosný, pokud je budete moci projít opravdu všechna.

Každé setkání bude trvat přibližně dvě hodiny. Více informací o kurzu včetně témat najdete zde: www.manzelskevecery.cz/content/view/manzelskevecery

Přihlášky a případné dotazy, prosím, zasílejte e-mailem na adresu demlova@seznam.cz.

• *Děkujeme a těšíme se na vás, Markéta a Michal Demlovi*

@FAŘBY S NÝMEM (14+)

FAŘBA = PAŘBA NA FAŘE

Zvu všechny mladé na různorodé setkávání na faře.

V plánu jsou filmová promítání, deskovky, videohry na PS4 nebo PC.

Chystá se taky NERF přestřelka či LAN přespávačka s CS:GO. Očekávat můžete také nějaké to občerstvení, případně si můžeme i něco rychlýho uvařit.

Akce budou otevřené a nezávazné a budou se postupně ladit podle toho, kolik nás bude a na co bude hlavně chuť. **731 127 518 / [instagram.com/farba_s_nymem](https://www.instagram.com/farba_s_nymem)**

• *Jeroným Pelikovský*

Nové přednášky ČKA v Pardubicích

Na začátku adventní doby jsme v přednáškovém sále školy Svítání přivítali teologa prof. Petrálka a ve třetím lednovém týdnu politologa prof. Petra Kratochvíla. V případě obou přednášek se podařilo zcela zaplnit sál. Oba odborníci se setkali s velkým zájmem. Důvodem jsou i témata, se kterými přijeli. Najít odpovědi na složité otázky, před kterými současný křesťan stojí, vyžaduje otevřenou diskusi a někdy i provokativní pohled na věc. Prostředí školy Svítání je velmi příjemné a umožňuje i diskuse před a po ukončení přednášek doprovázené sklenicí vína. Budeme tedy i další přednášky organizovat v tomto milém prostoru.

Dalším hostem, kterého přivítáme 17. února, bude Martin Jirsa, katolický kněz působící na Svaté Hoře, skaut a člen redakční rady revue Salve. Tématem jeho přednášky bude „Zprofanovaná synodalita?“ Tímto tématem se M. Jirsa zabývá již od studentských let, kdy synodalita v různých podobách byla předmětem jeho diplomové práce. Přednáška nás seznámí s tím, co přinesla výzva papeže Františka a kam jsme se dostali v průběhu již čtyř let synodálního procesu. Bude hledat odpovědi na otázku, zda výsledek procesu odpovídá našim představám a jaký další vývoj můžeme očekávat.

Dne 18. března se pak obrátíme k tématu duchovního rozměru tvorby Karla Kryla v přednášce prof. Pavla Hoška „Jako anděl s polámanými křídly“, která bude vycházet z nedávno vydané stejnojmenné knihy. Prof. Hošek je teolog, religionista, kazatel Církve bratrské a pedagog na Evangelické teologické fakultě UK v Praze.

Je také místopředsedou České křesťanské akademie. Dlouhodobě se věnuje duchovním stránkám v umělecké tvorbě a v minulosti publikoval knihy o B. Hrabalovi, C.S. Lewisovi, J.R.R. Tolkienovi, J. Foglarovi. V rámci přednášky představí duchovní profil Karla Kryla.

V Krylově umělecké tvorbě se odráží trpká zkušenost s totalitním režimem socialistického Československa, s náročnou existencí exulanta, a také s kompromisy a přehmaty, které doprovázely budování demokracie po sametové revoluci. Jeho písně a rozhlasové pořady na Rádiu Svobodná Evropa dávaly tisícům posluchačů naději. Po listopadu 1989 se stal jedním z nemnoha kritických hlasů, varujících před neblahými trendy, které si v té době málokdo uvědomoval. Teprve nadcházející desetiletí dala jeho varovným předpovědím z velké části za pravdu. I proto je jeho odkaz dodnes aktuální. Rozhodujícím motivem Krylova celoživotního úsilí byla jeho velmi svérázná víra. Kniha „Jako anděl s polámanými křídly“ je věnována dosud málo probádaným duchovním východiskům životního díla Karla Kryla. Prosíme, abyste se na přednášky registrovali, abychom měli přehled o vašem zájmu. Nově jsme aktivní na webových stránkách **ckapce.webnode.cz**

• *Lubomír Kubáč*

Přednáška Anežky Pavlíkové a Julie Tomášťíkové: Vyprávění o cestě do Indie aneb praxe studentek

V úterý 27. ledna se uskutečnila přednáška Anežky a Julie, studentek oboru Mezinárodní sociální a humanitární práce na Caritas. Tématem setkání byla jejich tříměsíční praxe v Indii, během které měly možnost poznat místní život zblízka. Aby byl zážitek pro posluchače co nejautentičtější, nezůstalo jen u promítání – ještě před samotným začátkem provoněl místnost tradiční indický čaj masala, který nás okamžitě vtáhl do atmosféry dálného východu. Poté, co nám děvčata představila svůj studijní obor, jsme se s nimi vydali prostřednictvím nádherných fotografií na cestu. Prezentace byla plná ostrých kontrastů, které jsou pro Indii tak typické. Na jedné straně jsme sledovali šokující videa z dopravy – přecházení silnice je zde doslova život ohrožujícím riskem, na straně druhé jsme nahlédli do světa, kde od brzkého rána znějí modlitby, na nic se nespěchá a život se prožívá v přítomnosti.

Hlavní část vyprávění patřila samotné práci. Studentky nám přiblížily fungování tamních škol a smysl jejich programu sociální práce – například doučování dětí před vyučováním. Právě tento individuální přístup dává místním dětem mnohem vyšší šanci na kvalitní vzdělání. Nahlédli jsme ale i do soukromí: do místních domovů, domácností i divoké přírody. Dozvěděli jsme se také, jaké to je být v Indii Evropanem – děvčata čelila neustálému zájmu a byla častým terčem fotografování. Nechyběla ani názorná ukázka tradičních vítacích rituálů (viz foto). Během následné diskuze se bořily mýty o indické špíně a řešila se aktuální témata, jako jsou kasty ve školství nebo všudypřítomné posvátné krásy v ulicích. Úsměvným bodem bylo zjištění, že v Indii se slaví prakticky pořád – dívky stihly za pouhý čtvrtrok oslavit svátek žen hned třikrát. A co si z této zkušenosti odnesly? Především hlubokou vděčnost, osobní sebezrovoj a umění žít tady a teď.

• *Dominika Olivová*

Ticho nás obnovuje.

Ohlédnutí za duchovním setkáním žen

Minulou sobotu se nás na faře sešlo asi šedesát žen, abychom se duchovně obnovily. O významu ticha přednášela Františka Böhmová, pastorační asistentka v Ostravě. Její klidný, a přitom neskutečně vřelý a hluboký projev byl inspirující. A co teprve ten obsah. V dnešní inflaci slov a zahlcujícím hluku je o ticho nouze. Přitom touha po něm je v nás hluboce zakotvená, propojuje nás se sebou samými. „Je to vnímání klidu, potřeba se upokojit, vzpamatovat. Proto jej tak potřebujeme. Bez ticha jako kdyby nám chyběl vzduch k dýchání,“ popisovala Františka. A jsou různé možnosti ztišování. Třeba adorace, večerní modlitba, pobyt v přírodě, poslech hudby, zpěv nebo tvoření. Připomněla také, že ticho je prostor k setkání. Setkání s vlastní duší i tělem a objevování velikosti a krásy, kterou do nás Bůh vložil. Setkání s druhými, kdy uvnitř ztišený člověk je schopný plnohodnotně naslouchat. „To je opravdové setkání. Právě v tichu slyším srdce toho druhého,“ přiblížila nám. Poslouchala jsem málem s otevřenou pusou, protože tohle v sobě implicitně tuším už dlouho. Že slova jsou prostředek k něčemu hlubšímu. Nejvíc toužím po takových vztazích s lidmi, kde se naše duše dotknou. Bez ohledu na to, co si říkáme. A teď jsem to slyšela vyřčené nahlas. „Ticho dýchá naší přítomností. Obnovuje. V tichu, kdy jen dýchám a vnímám, že Bůh je, a že jsme spolu, dochází k oživení vztahu s Ním. K opětovnému uvěření, že jsem milovaná. Že On o mně ví, že mě učí, že mě vede. Že dává smysl tomu, co prožívám. I tomu těžkému, s čím si nevím rady,“ zakončila Františka dopolední přednášku. V menší skupince žen několika generací jsme pak téma probíraly individuálně. A přestože máme každá jiné životní zkušenosti, shodly jsme se, že ticho jako zdroj zklidnění a načerpání energie potřebujeme všechny. „Já už si život bez toho, být každý den chvíli v tichu sama se sebou, nedokážu představit,“ řekla mi později kamarádka nad horkou kávou.

„Nalézám v něm vnitřní sílu změnit věci, které mě trápí. A teď se v něm snažím najít i Boha.“ Po duchovním posílení jsem se vrhly posílit i fyzickou schránku, a pochutnaly si na výborném obědě a sladkých dobrotách. Zde bych chtěla poděkovat Pavle Pecnové, která všechno připravila, a všem, kteří jí pomáhali s organizací. A také Františce Böhmové, že za námi přijela. Na závěr nám Františka ještě nabídla sedm hobitích rad pro život, inspirované dílem spisovatele Johna R. R. Tolkiena, kde byli i hobiti, malí přátelští lidičkové. Všechny rady se sem nevejdou, tak alespoň dvě.

„Změňte své problémy ve světlo“ znamená naději. Hobiti v literárním dobrodružství putovali temným lesem, který je měl zničit. Měli v něm zůstat navěky. Oni se ale nechali vést odvahou a nadějí, a díky ní vyvázli. „Naše naděje, že temnota skončí, je vzkříšení. Naděje ticha, kdy čekáme, že Bůh učiní všechno nové. On dokáže všechny naše těžkosti a trápení přeměnit na cestu k sobě. Věřím, že když najdu odvahu odevzdat svůj život do Tvých rukou, můj Pane, proměníš mé problémy ve světlo,“ vysvětlila Františka.

„Zapomeňte někdy kapesník“ znamená otevřenost změnám. Hobit Bilbo si cestou na výpravu zapomněl kapesník, který pro něj symbolizoval zaběhlý řád věcí. Ale kdyby se vrátil, ostatní členy výpravy už by nedohonil a jeho dobrodružství by se neodehrálo. „Být otevření změnám znamená vydat se na cestu z komfortní zóny. Nechat se Bohem proměnit. Nebát se. Nesrovnávat se s druhými. Vědět, že Bůh má pro mě vlastní cestu. Pořád mít v sobě: Bože, každý den s tebou začínám nově. Kudy ty chceš. Teď, v tomhle věku, v tomhle období, v mých podmínkách. Jsem otevřená. Takže rada zní: zapomeňte někdy kapesník,“ uzavřela Františka.

Setkání zakončila mše svatá v tichu bez doprovodu varhan, s promluvou otce Jendy, který připomněl, že v tichu se rodí upřímná modlitba. A z ticha v modlitbě vyvěrá důvěra k Bohu, který nám rozumí víc než my sami.

Púť k sv. Filoméne do Mikulovic

Dňa 18. januára 2026 sme putovali do nášho filiálneho kostola sv. Václava do Mikulovic, aby sme si uctili deň narodenia sv. Filomény, ktorej je zasvätený bočný oltár. Doposiaľ nám nie je známe, kto za stavbou tohto oltára stál. Vieme však, že v Královéhradeckej diecéze bol jej kult v druhej polovici 19. storočia veľmi živý. V diecéze jej veľkými šíriteľmi boli predovšetkým farár v Koclířove Antonín Ivo Kukla, ktorého pričinením v roku 1841 druhou patrónkou miestneho kostola sv. Jakuba sa stala sv. Filoména a Ján Alois Dreml, farár v Sloupnici, ktorý tam od roku 1849 konal púte k sv. Filoméne. Obaja mali úctu k tejto svätici prostredníctvom sv. Jána Mária Vianneya, patróna farárov, s ktorým udržiavali obaja písomný styk, a ktorý si ju osobitne uctieval a pripisoval všetky obrátenia a zázraky v Arse

jej mocnému orodovaniu u Pána Boha. V tejto diecéze sa nachádza kostol sv. Filomény v Bošine pri Chocni a v blízkosti Pardubíc sa jej zasvätený oltár nachádza v Jezbořiciach. Autorom viacerých obrazov sv. Filomény bol akademický maliar Jan Umlauf, z ktorých najznámejší z roku 1874 sa nachádza v kaplnke Zvestovania Panny Márie na Svätej Hore u Příbrami. Na púti v Mikulovicích sa zúčastnilo okolo 100 pútnikov, medzi nimi prekvapivo veľa detí ale zvlášť pozostala rodina Petra Gerlinga, ktorá sa prišla poďakovať za obrátenie Petra na príhovor sv. Filomény, ktorú matka prosila o pomoc pred jeho blížiacou sa smrťou a modlila sa Korunku k sv. Filoméne o milosť svätej spovede, ktorú dlhodobo odmietal. Jej syn odišiel do večnosti v predvečer narodenín sv. Filomény 9. januára 2026, zaopatrený sviatosťami a po 17 rokoch prijal aj svätú spoveď. Svätá Filoména je považovaná za patrónku detí Panny Márie, ako ju týmto titulom označil pápež svätý Pius IX. v roku 1849, vďaka mnohým mariánskym ctiteľom a šíriteľom apoštolátu svätého ruženca, ktorý si výnimočne uctievali sv. Filoménu ako: blahoslavená Pauline Jaricote, zakladateľka živého ruženca a pápežských misijných diel a len minulý rok kanonizovaný svätý Bartolo Longo, bývalý satanistický kňaz a neskorší apoštol sv. ruženca, ktorý dal postaviť slávnu mariánsku baziliku v Pompejách, autor tzv. Pompejskej novény. Sv. Ján Mária Vianney ju označoval za patrónku proti duchovnej vlažnosti a pomocníčku pri pravom obrátení duše k Bohu, zvlášť pri vykonávaní dobrej svätej spovede. Lebo ako sám povedal: „je veľa ľudí, čo sa svedajú, ale málo, čo sa skutočne obrátia.“ Svätá Filoména, grécka princezná, zomrela ako 13 ročná, mučeníckou smrťou v Ríme.

Pretože ostala verná Ježišovi v službe panenstva pre Božie kráľovstvo a odmietla ruku rímskeho cisára Diokleciána, ktorý ju preto dal usmrtiť. Zomrela 10. augusta 302 štátim mečom. Jej telo bolo objavené po 1500 rokoch od jej násilnej smrti 25. mája 1802 v katakombách sv. Priscily v Ríme. Jej telo bolo najprv uložené vo Vatikáne a na žiadosť talianskeho kňaza Francesca de Lucia bolo prenesené 10. augusta 1805 do Mugnano del Cardinale, v blízkosti Neapola, kde dodnes stojí jej zasvätená svätyňa. Medzi pamätné dni sv. Filomény patria: 10. január (deň narodenín sv. Filomény, kedy rektor v Mugnano del Cardinale svätí každoročne olej sv. Filomény, distribuovaný v malej červenej fľaštičke s označením svätej Mugnano del Cardinale), 25. máj (deň objavenia jej tela), 10. august (deň jej mučeníckej smrti) a 11. august (deň liturgickej spomienky). Z vlastnej skúsenosti môžem povedať, že „nie sme to my, ktorí si vyberajú svätých, ale svätí si vyberajú nás“. Ak sa jej život dotkol aj vášho srdca, tak ako v roku 2009 aj môjho, pozývam vás modliť sa Korunku k sv. Filoméne a prosiť ju, aby nás naučila, ako milovať ešte viac Pána Ježiša, ktorému zasvätila a pre ktorého obetovala svoj život a Pannu Máriu, ktorá ju pred jej smrťou povzbudzovala a nazvala jej Ježišovou milovanou dcérou. Kráčajme teda spolu so svätou Filoménou cez Pannu Máriu k Pánovi Ježišovi, ktorý je cieľom a zmyslom verím, že aj nášho života.

• *Páter Luboslav Hromják*

Na prímluvu sv. Filomény

Pri ohláskách o. Ljuba jsem se dozvěděla o bohoslužbě v Mikulovicích, kde bude slavena mše sv. ku památce sv. Filomény s pomazáním olejem od této „malé – velké“ svěťice. Víím, že pomazání olejem (svátostina) má velkou duchovní sílu. Zatoužila jsem tedy u toho být. Po cestě jsme si přečetli její životopis, abychom si připomněli její život plný věrnosti, lásky, bolesti, oddanosti a pokory našemu Pánu, kterému se tato svěťice zasvětila. Na oltáři byl po dobu mše sv. krásný relikviář s jejím ostatkem a na postranním oltáři s jejím obrazem kytice 13 rudých a 3 bílých růží (jako na korunce). Promluva o. Ljuba byla plná dalších souvislostí, například s J. M. Vianeyem, který mnohá zázračná obrácení přisuzoval právě přímluvě sv. Filomény. Zaujalo mě i to, že čekala přibližně 1 500 let na to, až bude její hrob nalezen a svět se dozví, jakou nám je v nebi silnou přímluvkyní. Po mši sv. následovala Korunka ke cti sv. Filomény o 13 zrcích na znamení jejích 13 let, kdy byla umučena. Plný kostel se tuto korunku jednohlasně modlil. Už toto byla velká síla, kterou jsem nejen já vnímala. Na výzvu o. Ljuba si každý do této modlitby vložil svůj úmysl. Poté následovalo pomazání olejem. Celá zimou zkřehlá jsem se postavila do fronty. Nečekala jsem žádný konkrétní zázrak, prostě se jen snažila věřit, že Boží moc vykoná, co je na mně potřeba a nač jsem dle Jeho vůle připravená. V minulosti, při obdobném pomazání olejem sv. Šarbela na Cvilíně (doporučuji) jsem si uvědomila duchovní změnu – uzdravení až zpětně, a až po několika návštěvách. Nechtěla jsem už Pánovi stavět žádné mantinely v Jeho konání.

Ať Jeho vůle se stane, ne má. Při pomazání mi o. Ljubo řekl až prorocká slova na míru. Ta byla téměř identická s jedním starším prorockým sdělením, které jsem obdržela před lety a téměř na ně zapomněla – byla jsem velmi vděčná a dojatá za jejich připomenutí a současně i za o něco jasnější směr své duchovní cesty. Bylo to tak čisté, jednoduché a přitom silné. U obrazu sv. Filoméanky s kyticí jsem pak ještě na chvíli poklekla a jen radostně děkovala. Při cestě z kostela jsem si uvědomila, že se mi vyzouvá bota a už mě téměř nebolí pravý kotník. Byla jsem rozhodnuta, že v pondělí už fakt půjdu k lékaři, protože jsem pro velikost otoku jen stěží nazouvala obuv. V autě jsem se hned zula a zjistila, že otok je úplně pryč! Po několikadenním marném mazání vším možným, kulháním, permanentní bolesti – NIC! Děkuji, děkuji, děkuji. Nemohla jsem tomu uvěřit, vždyť jsem za to vůbec neprosila. Za pár hodin jsem cítila, jak se bolest začíná silně vracet i s otokem. Z jedné duchovní obnovy o uzdravení jsem si vzpomněla, že jakmile se toto po uzdravení začne dít (a že se to děje), je nutné okamžitě přikázat v Ježíšově jménu bolesti, aby odešla a už se nevracela! Protože já jsem byla uzdravena tím Mocnějším a navíc Ježíš má vždy poslední slovo. Učinila jsem tak s co největším důrazem, jakého jsem byla schopná. A tak bolest po pár minutách úplně zmizela a po více než 2 týdnech je stále tam, kde má být – pryč. Když jsem svůj zážitek pár dní poté sdílela s přáteli, kteří tam také byli, potvrdili mi též úžasné prožitky z osobní modlitby o. Ljuba.

Ať už šlo o „trefy do živého“ či upokojení, které vyvolalo slzy.

Děkuji o. Ljubovi za zprostředkování uzdravení a jeho službu, sv. Filoménce za její přímluvu a zejména našemu nebeskému Otci za Jeho Milosrdenství.

• *Lenka Erbanová*

Ohlédnutí za slavností ke cti svaté Filomény

V neděli 18. ledna 2026 se mikulovický kostel sv. Václava zahalil do sváteční atmosféry. Společně jsme prožili krásnou mši svatou, kterou celebroval otec Ľuboslav Hromják, a naše prosby i díky jsme tentokrát směřovali osobě svaté Filomény. Tato mladá mučednice prvních křesťanských století, jejíž ostatky byly objeveny v římských katakombách až v roce 1802, je uctívána jako mocná přímluvkyně. Bývá nazývána „Dcerou Světa“ a je patronkou dětí, mladých lidí, budoucích matek a všech, kteří se nacházejí v beznadějných situacích. Její čistota a neochvějná víra v Krista jsou pro nás i dnes velkou inspirací. Slavnostní ráz bohoslužby podtrhla nádherná květinová výzdoba. Před obrazem svěťce byla kytice, která v sobě nesla hlubokou symboliku: 13 červených růží jako připomínka jejího mučednictví a věku, ve kterém položila život za víru, a 3 bílé růže symbolizující její panenskou čistotu a oddanost Nejsvětější Trojici. Děkujeme Otci Ľubovi za povzbudivá slova a všem, kteří se podíleli na přípravě této krásné oslavy. Kéž nám svatá Filoména vyprošuje pevnou víru a radost v našich každodenních životech. Svatá Filoméno, oroduj za nás!

• *Iva Šislerová*

Ministranti v Laser game

V neděli 25.1. 2026 se uskutečnila akce ministrantů v Laser game na Dubině. Spolu s námi ministranty zde byl i otec Jenda, Jeroným a František Traxler.

Sraz byl v 16:30 a sešlo se nás celkem 20. Rozdělili jsme se na dvě skupinky: starší ministranti a mladší ministranti. Každá skupinka hrála jednu hru po 15 minutách. Laser game jsme si velmi užili. Po akci jsme šli do restaurace Garáž, kde jsme si dali občerstvení.

Tímto způsobem bych chtěl poděkovat za nás ministranty Jendovi, Jeronýmovi a Františkovi za vše, co pro nás dělají.

• David Zelenka

Tradičně netradiční ekumena 2026

Týden modliteb za jednotu křesťanů vyvrcholil ekumenickou bohoslužbou 22. ledna, tentokrát v evangelickém kostele v Pardubicích. Společnými texty, modlitbami a písněmi se neslo dnes tolik aktuální motto: „Jedno tělo a jeden Duch, k jedné naději jste byli povoláni“ (Ef 4,4). Laskavou průvodkyní a hostitelkou nám byla farářka Hanka Ducho. Společně s dalšími představiteli pardubických církví nám připomněli a vlastně i ukázali sílu a hloubku jednoty, ač s rozličnostmi nebo je to jen rozmanitost?

Tomuto tradičnímu setkání předcházela v neděli 4. ledna zatím ještě netradiční volejbalový turnaj (ale náznaky tradice se rodí – neboť byl druhým v pořadí). V podstatě by se dal tento turnaj označit v jistém slova smyslu jako „mezinárodní“, ale lepším a kýženým přívlastkem je „ekumenický“. Klání se zúčastnilo 7 týmů: Evangelíci, Společenství křesťanů, Církev bratrská, Katolíci – ŘK fara, Řeckokatolíci, Salesiáni a letošní novinkou byl ne již jen exhibiční tým The Chosen tvořený zástupci lídrů (kněží, farářů a farářek). Byli vyzváni všichni hlavní představitelé pardubických církví, ale nakonec bylo potřeba i pár laiků na volné volejbalové pozice.

Katolíci si vybojovali, samozřejmě v duchu fair play, první tři příčky – v pořadí Řeckokatolíci, ŘK fara, Salesiáni. Tým The Chosen neskončil poslední, a dokonce ani nebyl předposlední. Takže fakt úspěch :-).

Myslím, že právě neformální prostředí turnaje vytvořilo přirozený prostor pro bourání hranic a posilování vztahů. A samotné ekumenické setkání – bohoslužba pak bylo pokračováním této společné cesty. Obě setkání jsou povzbuzením a připomínkou, že jednota se rodí ze setkávání, naslouchání a společně prožité radosti.

• *Pavla Dospěllová (hráčka a účastnice ekumenické bohoslužby)*

Vánoce s Kurzem Alfa

Předloňské Vánoce a začátek roku 2025 byl pro mě dost těžký. V rodině došlo k několika úmrtím včetně mé dcery a moje maminky. Stále jsem brečela a nevěděla jsem, jak dál. Pomocnou ruku mi podala má velice laskavá kamarádka Helenka Buchtelová. Domluvila mi u sebe doma schůzku s Mons. Josefem Kajnekem. Po této schůzce bylo jasné, že od září 2025 nastupuji na kurz Alfa. Díky kurzu Alfa jsem o sobě přestala pochybovat a začala jsem konečně žít. Pomalu se blížil advent, všichni na Alfě se těšili na Vánoce, jen já bych je v kalendáři nejraději vymazala. Opět se vynořily vzpomínky na dceru, která Vánoce velice milovala, avšak se jich nedožila. Při jednom setkání na Alfě jsem se s tímto problémem svěřila Jendovi Uhlířovi. Po našem rozhovoru jsem měla o čem přemýšlet a uznala jsem, že má pravdu, když říkal, že život musí jít dál. I jáhen Jeroným Pelikovský, který byl vedoucím mé skupinky na Alfě, řekl, že si nedovede představit, že by se Vánoce neslavily, protože by to bylo přeci škoda. A bylo rozhodnuto. Začala jsem péct cukroví a další týden už jsme s manželem jeli koupit stromeček. Manžel se divil, co se to se mnou děje a bylo na něm vidět, že sám z toho má velikou radost. Dokonce se mnou šel několikrát do kostela na mši svatou. Šla jsem se podívat také na roráty, kde byly i děti ze skautu. Bylo to nádherné. Navštívila jsem také skautský koncert v kostele sv. Bartoloměje. Byl úžasný. Přihlásila jsem se také do sboru na zpěv České mše vánoční. Pomalu se blížily Vánoce a byla tu poslední schůzka Alfy. Přišlo mi to líto a chtělo se mi brečet.

Štědrý den i Vánoce jsem poprvé po 32 letech strávila jen s manželem. Je to ode mě asi sobecké, ale bylo to krásné. Společně s manželem jsme vyrazili také na půlnoční mši. Kurz Alfa mi hodně pomohl jak po stránce psychické, tak hlavně duchovní. Získala jsem spoustu přátel, naučila jsem se modlit a hlavně věřit. Začala jsem navštěvovat pěvecký sbor, zapojila jsem se do modlitby živého růžence a každý den čtu Bibli podle plánu, který jsem dostala na kurzu Alfa. Přihlásila jsem se i do navazujícího kurzu Beta.

Věřím tomu, že všechno už bude jen lepší a ještě více porozumím víře. Stále je ještě hodně otázek, na které musím najít odpověď.

• *Lenka Naštická*

Vítejte v Betě, pokračování Kurzů Alfa

Dlouho jsme si o tom jen psali, nebo se společně těšili při letmých setkáních během svátků. A teď je to konečně tady. Podzimní Kurzy Alfa se přehouply do zimní Bety. Máme za sebou první dvě setkání a už víme, že nás účastníků pokračuje skoro třicet. Nechybí ani většina z týmu organizátorů, což nám dělá ohromnou radost. A přestože se známe krátce, je to jako setkání starých přátel. Nebo spíš návrat do rodiny, do Boží rodiny.

Navzájem jsme se podělili o vánoční zážitky. Někdo si pořídil duchovní knihu nebo křesťanský diář, jiní šli potěšit nemocného, další se setkávali s přáteli nebo si jen tak užívali sváteční čas... Setkání s Ježíšem mělo mnoho podob. Společně jsme se radovali i dojímali nad těžkými chvílemi s Božím dotykem. To propojení mezi sebou navzájem i s Bohem v našem středu je zpátky.

Je to stejné jako Alfa a přece jiné. Jiné v tom, že přestaly existovat barevné diskusní skupinky a vznikla jedna velká. Pestrobarevná, jako my účastníci.

Pokračujeme v tematických přednáškách a diskusích, ale náplň kurzu teď ovlivňujeme sami tím, jaká témata na příští setkávání navrhujeme. A sešlo se jich opravdu hodně.

Od praktických „co a proč se děje v kostele při mši“ a „jak se modlit růženec a korunku“ nebo „jak mám s ostatními mluvit o víře“ až k povídání o svátostech.

Čeká nás historický exkurz do křesťanství ve Skandinávii a metafyzické téma „jak se nejnovější poznatky kvantové fyziky slučují nebo vylučují s existencí Boha“.

Moc se těším.

„Jsem ráda, že Alfa pokračuje, protože ještě nevíme všechno,“ shodly jsme se s kamarádkou cestou domů. Je před námi další dobrodružství poznávání Boha a objevování hloubky Jeho lásky k nám. Děkujeme všem, kteří nás na podzimní cestě Alfou provázeli svými modlitbami, a moc prosíme, pokračujte i letos. Nese to velké plody.

• *Martina Jánová*

Setkání účastníků semináře Sievers v Lovčicích

„Kde jsou dva nebo tři shromážděni v mém jménu, tam jsem já uprostřed nich.“
Mt 18,20

V sobotu 17. ledna 2026 jsme využili milé pozvání manželů Beňových a sešli jsme se na faře v Lovčicích u Nového Bydžova, kde s rodinou žijí. Jednalo se o společné setkání účastníků semináře Sievers, který proběhl loni na podzim v pardubické farnosti.

„Ať mezi vámi vládne pokoj, k němuž jste byli povoláni v jednom těle.“ *Ef 4,3*

V radostném společenství jsme všichni usedli k jednomu stolu, abychom sdíleli své příběhy a naslouchali jeden druhému. Díky vřelému přijetí našich hostitelů jsme se cítili jako doma. Rádi jsme se nechali obohatit vyprávěním o historii tohoto místa i příběhy rodiny, která zde již po mnoho let žije a svým životem ve víře a službou druhým toto místo spoluutváří.

V každý čas se v Duchu svatém modlete a prostě, bděte na modlitbách a vytrvale se přimlouvejte za všechny bratry. *Ef 6,18*

Podstatnou součástí našeho setkání byla společná modlitba. S vděčností jsme vyslechli osobní svědectví poukazující na to, jak mocně Bůh v našich životech jedná, a zamýšleli jsme se nad textem nedělního evangelia. S vědomím, že Bůh často působí také skrze druhé, jsme našemu Pánu svěřovali své radosti i starosti a vyprošovali Jeho požehnání pro všechny potřebné.

Plni Ducha zpívejte společně žalmy, chvalozpěvy a duchovní písně. Zpívejte Pánu, chvalte ho z celého srdce. *Ef 5,19*

Po vynikající domácí zelňačce od naší hostitelky jsme zavítali do krásného místního kostela sv. Bartoloměje, kde jsme mohli zakusit neobyčejnou atmosféru tohoto posvátného místa.

Nakonec jsme se sešli všichni u jesliček, abychom si zazpívali koledy. Náš společný zpěv se tak stal modlitbou chvály a díky za tento požehnaný čas.

„Svěř Pánu svou cestu, důvěřuj mu, on bude jednat.“ Žl 37,5

V dalších chvílích jsme měli dostatek prostoru ke vzájemnému sdílení, rozhovorům a povzbuzení. Prosíme Pána, aby nám pomáhal rozlišovat další směřování našeho společenství a abychom se pod vedením Ducha Svatého stále zdokonalovali ve společné modlitbě, ve vzájemné podpoře a v naslouchání Bohu i jeden druhému. Další setkání plánujeme v postní době a těšíme se na chvíle sdílení ve víře a modlitbě, které nás spojují a povzbuzují na naší duchovní cestě.

• Markéta Pikhartová

Mše svatá s rozesláním účastníků semináře Sievers

Tato mše svatá byla pro mě hlubokým zážitkem. V přítmi chrámu Páně jsem zakoušela posvátnou bázeň a vnímala důstojnost celé chvíle. Věděla jsem, že nastal okamžik, kdy jsem byla schopna vyslovit: „Tady jsem, Pane. Jsem připravena, abych tě následovala. Jsem připravena sloužit tobě i druhým tak, jak si budeš přát“. Celá mše svatá byla tou nejkrásnější slavností. Slavností, která rozechvěje nitro a naplní člověka radostí a pokojem. Slavností nás všech, které spojila láska ke Kristu, touha kráčet s Pánem po boku a odhodlání zvěstovat radostnou zvěst tam, kam budeme posláni.

Ve čtení z proroka Izajáše jsme ten večer slyšeli slova: „*Tu ke mně přiletěl jeden ze serafů. V ruce měl žhavý uhlík, který vzal kleštěmi z oltáře, dotkl se mých úst a řekl: Hle, toto se dotklo tvých rtů, tvá vina je odňata a tvůj hřích je usmířen.*“ (Iz 6,6–7)

Také nás si Bůh v tomto semináři připravoval a očišťoval. Abychom i my na otázku, kterou Bůh položil Izajášovi: „*Koho pošlu a kdo nám půjde?*“ byli schopni radostně odpovédět: „*Hle, zde jsem, pošli mě!*“ (Iz 6,8) S ochotou, oddaností, připravení sloužit.

V Janově evangeliu jsme naslouchali výzvě, že máme být zbaveni všeho, co nenese ovoce. Ale také jsme slyšeli povzbudivá slova: „*Vy jste již čisti pro slovo, které jsem k vám mluvil.*“ (Jan 15,3) Jako by nám Pán Ježíš říkal: „Mé slovo, které čtete a rozjímáte, vás promění a přivádí k mému Otci. Takovou obrovskou moc a sílu má Boží slovo. A proto nepolevujte v tom, co jste započali!“

Závěrečné Ježíšovo vyzvání bylo pro mě hlubokým poselstvím. „*Ne vy jste si vyvolili mě, ale já jsem vyvolil vás a ustanovil jsem vás, abyste šli a nesli ovoce a vaše ovoce aby zůstalo.*“ (Jan 15,16)

Bůh je ten, který si vybral nás. Je to projev jeho milosti. On je ten, který nás povolal ke službě. Nejen pro tuto chvíli, v našem momentálním nadšení, ale trvale. Slyšeli jsme také, jak toho máme docílit: „*Já jsem vinný kmen a vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce.*“ (Jan 15,5)

Pán nás povýšil na své přátele a zve nás do blízkého a důvěrného vztahu, počítá s námi ve svém plánu spásy. „Už vás nenazývám služebníky, protože služebník neví, co činí jeho pán. Nazval jsem vás přáteli, neboť jsem vám dal poznat všechno, co jsem slyšel od svého Otce.“ (Jan 15,15)

Také promluva otce Jendy byla nesmírně radostná a povzbudivá. Jako když otec posílá svoje milované děti do světa, ukazuje jim směr a otcovsky je upozorňuje na možná úskalí. Zároveň se s nimi raduje a těší ze všeho, co prožívají.

Při společné modlitbě odevzdání se do služby Pánu jsem si jasně uvědomila, že vše, co jsme na semináři prožívali, nás připravovalo právě na tuto chvíli – na okamžik, kdy se chceme stát Ježíšovými učedníky. A to je velká věc. Myslela jsem na to v průběhu celé mše svaté. Pán má s každým z nás konkrétní plán a k jeho naplnění nás povolává a vybavuje. Na takové pozvání není možné odpovědět jinak, než pevným a radostným zvoláním: „Pane, jsem připraven. Jsem připraven být tvým nástrojem pokoje, radosti a lásky pro mnoho lidí.“

Slova rozeslání, která k nám pronášel otec Jenda, se musela hluboce dotknout každého z nás. Slova plná nádherných symbolů. Slova, kterými i nás, stejně jako před lety své apoštoly, Ježíš posílá do služby, ale zároveň nás ujišťuje, že On bude vždycky s námi a nemáme se čeho bát.

Velmi intenzivním zážitkem byla bohoslužba oběti. Měli jsme možnost být v centru dění, být přítomni okamžiku, kdy se odehrává ten velký zázrak, kdy sestupuje živý Bůh a na oltáři se zpřítomňuje Kristova oběť. I my jsme se, podobně jako Kristovi učedníci ve večeradle, shromáždili kolem stolu Páně, abychom měli účast na oběti Kristově. Jako při poslední večeři Páně jsme mohli přijímat Tělo i Krev Kristovu. Jako jedno společenství, které pije z jednoho kalicha. Celou dobu jsem silně vnímala Boží blízkost. Představovala jsem si, že se s námi v tu chvíli raduje celé nebe.

Nikdy nepřestanu žasnout nad tím, jak obdivuhodně povolal Pán každého z nás k účasti na tomto semináři. Jak jedinečně každého z nás vede a provází. A jak se my všichni můžeme vzájemně obohacovat svými svědectvími a podpírat se v modlitbě. Jsme společenství, které přijalo Ducha svatého ke službě druhým. Přitom každý z nás zůstává jedinečný, se svým příběhem a zkušenostmi.

V posledním týdnu tohoto semináře na mě silně zapůsobila slova: „Pán by tě chtěl použít. Nemusíš však naštěstí spoléhat na svoji vlastní sílu a moudrost. Sám Pán bude skrze tebe působit, když jenom budeš věřit a současně tě učiní schopným, abys konal nečekané věci. Proto se musíš obracet jen na Ježíše a důvěřovat v jeho přispění.“

A tak pojďme a v milosti Ducha svatého přinášejme ovoce, které zůstává!

Vždyť Pán je s námi! Amen.

• Markéta Pikhartová

Vánoční poselství – poděkování

Vážení farníci!

Rádi bychom poděkovali za vaše zapojení a za spolupráci na akci Vánoční poselství. Tato aktivita měla veliký ohlas, probudila zájem nejen v nás všech, ale také v příchozích na půlnoční mši sv. Poselství je zaujalo, udělalo radost a to je to, co jsme chtěli. Lidé vnímali osobní zájem, lidskost, přijetí. Díky vám všem se rozdalo přes 600 ks poselství.

Veliký dík patří všem, kteří se podělili o svá vánoční poselství a také všem, kteří se na realizaci projektu podíleli. Příští Vánoce bychom tak aktivitu znovu rádi uskutečnili.

• Nikola Joštová

Poděkování z Azylového domu pro těhotné matky v tísni v Hamrech

*Již se stalo tradicí, že je na Štědrý den při všech půlnočních bohoslužbách sbírka určena na podporu provozu Azylového domu pro těhotné matky v tísni v Hamrech u Hlinska. Celkem se letos vybralo **31.241,- Kč**.*

Přikládáme poděkování, které nám bylo zasláno:

Vážený otče, milí farníci,

děkujeme vám, že jste se o Vánocích nechali oslovit hodnotou každého lidského života od jeho početí a svým darem v rámci kampaně *Štědrý dar pro betlémské děti* jste pomohli zajistit bezpečné zázemí dětem před narozením, které se se svými mámami ocitají bez opory, v nejistotě a nouzi.

V Azylovém domě pro těhotné matky v tísni, jehož provoz jste podpořili, našla zázemí a pomoc také máma z našeho úvodního příběhu. Vážíme si této vaší vstřícnosti a jsme za ni ze srdce vděční. Azylový dům v Hamrech u Hlinska nabídl od svého otevření v roce 2008 lidské zázemí, podporu i praktickou pomoc již 231 matkám a 323 dětem a díky vaší pomoci může pomáhat i dál.

• *S úctou, vděčností a prosbou o modlitbu za toto dílo, Marcela Holeňová*

Jak jsme cestovali do Lurd

11. únor Světový den nemocných | Svátek Panny Marie Lurdské

Papež Jan Pavel II. vyhlásil 11. únor Světovým dnem nemocných. Tento den je zároveň svátkem Panny Marie Lurdské. Jan Pavel II. ve svém listě z 13. 5. 1992 kladl velký důraz na existenci tohoto dne. Upozorňuje, že to je způsob, jak ukázat na utrpení nemocných lidí po celém světě a zároveň vyjádřit s nimi solidaritu. Není samo sebou, že tento Světový den nemocných má svoje místo v kalendáři 11. února, kdy je zároveň v církevním kalendáři svátek Panny Marie Lurdské. Myslím, že poutní místo Lurdy v Pyrenejích na jihu Francie je místem, které vstoupilo do dějin církve v r. 1858 mariánskými zjeveními Bernadettě Soubirous. Tato zjevení postupně vygradovala ve své vážnosti, byla církví uznána a Lurdy se tak staly jedním z největších poutních míst světa. Toto promodlené místo tak každoročně od r. 1858 přitahuje poutníky z celého světa, a to vždy v poutní sezoně, která začíná 11. února /den 1. zjevení/ a končí 8. prosince o slavnosti Panny Marie počaté bez poskvrny dědičného hříchu /toto dogma bylo rovněž svěřeno Bernadettě přímo Pannou Marií/. Posláním tohoto článku není však podrobná informace o výše uvedených událostech, ale živá vzpomínka na putování našich farníků po revoluci na toto posvátné místo. Na jaře roku 1990 se mi podařilo přihlásit na jeden z prvních zájezdů z naší republiky do Lurd. Byl to pro mě tak obrovský zážitek, že jsem se přímo u jeskyně Massabielle rozhodla, že udělám vše pro to, aby se naši farníci mohli v co největším počtu na toto místo podívat. Dodnes nejsem schopna lidskými slovy vyjádřit, jaké milosti může zde člověk získat. A vše se podařilo. V červnu r. 1991 odjel z Pardubic první autobus poutníků. Dovolte mi jen malou úsměvnou vzpomínku. Když jsme přijeli na hraniční přechod, kde nás čekala první kontrola, seděla jsem na průvodcovském sedadle vedle řidiče. Cestující měli připraveny cestovní pasy a já podrobný seznam účastníků zájezdu. Když na pokyn pracovníka na hraničním přechodu pan řidič zastavil, otevřel okénko a já jsem vyslechla tento rozhovor: „Kam jedete?“ „Do Lurd.“ „A co to vezete za společnost?“ „Ani vcelku nevím, jsou z Pardubic, celou cestu zpívají a modlí se!“ „Dobře, kontrolovat nebudeme, jeďte dál...“ Tak jsme projeli bez kontroly. Cestou do Lurd jsme navštívili mnohá krásná místa – např. v Paříži v ulici Rue du Bac Kapli Notre-Dame-de-la-Médaille-miraculeuse, kde je pochovaná sv. Kateřina Labouré, která měla rovněž v roce 1830 zjevení Panny Marie – naprosto úžasné poutní místo Pařížanů.

V klášteře Milosrdných sester v Nevers jsme zastavili u sv. Bernadetty Soubirous, zde ve skleněné rakvi netknutá očekává slavné vzkříšení. Zastávek při našem putování bylo více, všude jsme slavili mši sv. Podařilo se, že na všech zájezdech byl s námi vždy alespoň jeden kněz. Pět dní jsme byli v Lurdech.

Nezapomenutelné zážitky ze světelných procesí, které jsou věnované Panně Marii, Eucharistické průvody, kde všichni přítomní vzdávají hold Eucharistii, mezinárodní mše sv. v podzemní bazilice Pia X., křížová cesta, návštěvy a prohlídky všech míst v Lurdech: bazilika Neposkvrněného početí, Růžencová bazilika, bazilika Nejsvětější svátosti, bazilika sv. Bernadetty, jeskyně Massabielle, Le Cachot, Bartrés, farní kostel Lurd, Moulin de Boly, lurdské muzeum, vesnička Saint Pierre a ještě další místa v okolí. Všude české mše sv., při kterých jsme měli možnost poprosit nejen za naši farnost, naše město, ale i za soukromé úmysly. Jak jsem se již výše zmínila, pro mne neexistují lidská slova, která by dokázala plně vystihnout, co tato místa znamenají a co zde člověk může prožít.

Při světelném procesí probíhá modlitba sv. růžence, kterou přednášejí zástupci ten den zúčastněných národů v jejich rodném jazyce do mikrofonu na celé Lurdy od Růžencové baziliky... I toto se nám podařilo, kdy při prvním zájezdu naše nejmladší poutnice (9 let) se v češtině tak modlila na celé Lurdy desátek. Nemohu však nevzpomenout jednu skutečnost, kterou jsem při jednom ze zájezdů zažila. Autobusů plných poutníků jsem vypravila šestnáct za celkem jedenáct návštěv tohoto poutního místa. Jednou jsme dokonce jeli třemi autobusy najednou. To se k nám přidávali již poutníci z různých farností. Týden před jedním zájezdem přišla do zvonice do Bartholomea jedna žena, zda je ještě volné místo. Měla štěstí, byla volná poslední dvě místa. Přihlásila se a se slzami v očích mi řekla: „Byla bych ráda, kdyby se mnou jel manžel, ale on je nevěrec a voják z povolání.“ Druhý den hned ráno již stála před zvonící a manžela přišla přihlásit. Tím ale příběh nekončí. Když jsme doputovali do Lurd v podvečer daného dne, celí znavení z dlouhé cesty, přišla se tato žena zeptat, zda je možné v jeskyni Massabielle být celou noc. Odpověděla jsem, že ano, ale opravdu tam musí celou noc vydržet, protože církevní areál se na noc zamyká. Vydrželi oba! A já jsem pak tento manželský pár po návratu z Lurd ještě dlouhá léta vídala téměř každý den na mši sv., dokud se z Pardubic neodstěhoval... Těchto „zázraků“ jsem tam zažila více. Dodnes, když slyším v našich kostelích píseň č. 811 z kancionálu „Jaký to nad řekou...“, objímám v duchu celé toto poutní místo a děkuji Bohu, že jsem jej i se svými dětmi mohla několikrát navštívit.

Listuji diářem s církevním kalendářem a jsem velice ráda, že Panna Maria je v něm připomenuta 19 x během roku.

Na závěr bych ráda zdůraznila, že farní rodina a vlastně celá církev nemůže bez mariánské úcty existovat!

Královno míru, matko církve a královno rodin, oroduj za nás!

• Anna Hofericová

Den zasvěceného života v Pardubicích

Každý rok se řeholnice a řeholníci kolem svátku Uvedení Páně do chrámu (lidově na Hromnice) scházejí s biskupem z diecéze, kde řád či kongregace působí.

V naší diecézi to bývá přímo v den svátku 2. února (pokud není neděle) a doposud nás vždy hostilo biskupství v HK. Ne, že bychom byli na biskupství nespokojeni, gulášek byl vždy dobrý :-), ale inspirován z ostravsko-opavské diecéze jsem navrhl, abychom setkání kromě biskupství také pořádali přímo v působišti řeholních komunit, a tak poznali na místě zblízka jednotlivé řeholní komunity. A tak jsme si my salesiáni trochu naběhli – setkání se hned domluvilo u nás na pondělí 2.2.

Po roce k nám dorazilo cca 60 bratří a sester, biskupové Jan a Prokop, generální vikář Jenda. Po mši sv. v kostele s pěknou a stručnou promluvou biskupa Prokopa jsme představili místní salesiánské dílo, pak se prezentovaly sestry salesiánky z Hradce Králové a na závěr komunita bratří ze Sebranic. Po společném focení jsme se přesunuli do sálu pod kostelem, kde se po kávě a čaji pokračovalo v programu v 8 skupinkách. Veselé a interaktivní bylo rozdělení, neboť každý podle hlasu či pantomimicky musel najít svou zvířecí čeleď. Všichni to zvládli, a tak projevili svou normálnost a hravé dítě v sobě. Ve skupince pak proběhlo seznamování a následně sdílení nad otázkami: Kdo nebo co mělo zásadní vliv na mé rozhodování k zasvěcenému životu? Co si myslím, že dnes může pomoci v rozhodování dnešnímu mladému člověku? Odpovědi na druhou otázku se prezentovaly. Na setkání panovala velmi příjemná a uvolněná atmosféra a zakončili jsme ho obědem. Pan biskup Jan několikrát vyjádřil vděčnost za naši službu v diecézi. Někteří zůstali ještě na prohlídku domu a osobní „pokec“. Za rok nás bude hostit Fatimský apoštolát v Koclířově.

Ohlédnutí za Adventním koncertem Scholy od sv. Václava s oslavou 20 let Centra Don Bosco

I když je to už skoro „dávno“, ráda bych na tomto místě poděkovala Schole od sv. Václava, dětem ze Střediska mládeže, hostujícím sestrám salesiánkám, organizačnímu týmu, všem dobrovolníkům a vám všem, kteří jste přišli vytvořit jedinečnou atmosféru adventního koncertu. Kostel sv. Václava doslova „praskal ve švech“.

V návštěvnosti jsme pokořili rekord, a tak moc díky za ochotu se sesednout, být možná trochu stísněni, ale „být si blíž“, což ostatně bylo mottem rekonstrukce Salesiánského centra v minulých letech. Jménem celého týmu Centra Don Bosco děkuji za úžasný výtěžek dobrovolného vstupného, který činil 88.000 Kč. Spolu s nadačním příspěvkem Nadace Divoké husy to bude celkem 148.000 Kč pro program Na vlastních nohou pro mladé lidi, kteří vyrostli (nejen) v dětských domovech.

Budeme se těšit zase za rok na viděnou druhou neděli adventní - 6. prosince 2026!

Tříkrálová sbírka u Salesiánů

Po letech jsme obnovili tradici návštěv sousedů Salesiánského centra v rámci charitní Tříkrálové sbírky. Pět skupinek koledníků obešlo v sobotu 10. ledna i přes nepřízeň počasí ulice v našem okolí. Setkaly se většinou s přijetím, někdy i s pochvalou, jak dobře vypadají a někteří lidé byli velmi rádi, že k nim po třech letech Tři králové dorazili. Věříme, že příští rok nás bude ještě o něco víc. Za výbornou organizaci děkujeme naší Petře Bajerové.

Bosco Times vol. 2

Minulý rok jsme vyzkoušeli nový formát oslav svátku našeho zakladatele Jana Boska, a protože se osvědčil, drželi jsme se ho i letos. Zahájili jsme v sobotu odpoledne Karneval, na který přišla spousta pohádkových bytostí, superhrdinů i zvířátek v doprovodu svých rodičů. Užili si tanec, balonky, zábavu i občerstvení. Celým programem je prováděla hodná čarodějnice Martina. Děkujeme právě Martině Traxlerové a mladým animátorům za krásné odpoledne.

Díky tzv. Tanečnímu výboru se pak prostor v mžiku proměnil v plesový sál a mohla začít Taneční obnova vol. 2. Obnovovaly a posilovaly se nejen taneční kroky, ale i mimické svaly a hlasivky. Smích, rozhovory, dobré jídlo... to všechno bylo! První předtančení zajistil místní Taneční kroužek pod vedením Terky Traxlerové a druhé předtančení bylo opět v režii animátorů. K jejich sambě se pak přidaly i další taneční páry a zábava mohla začít. Nechyběla scénka, tentokrát na téma pětatřicetiletého výročí příchodu salesiánů do Pardubic po revoluci. Naši „již profesionální herci“ nám připomněli minulost a načrtli optimistickou budoucnost! Děkujeme „diskžokejům“ Honzovi Sedlákovi a Piškotovi za výborný playlist a celému přípravnému Tanečnímu výboru v čele s Terkou Francovou a dalším dobrovolníkům za zajištění. Jsme moc rádi, že ani letos nechybělo silné zastoupení párů „z fary“ a těšíme se zase za rok!

Oslavy vyvrcholily v neděli společnou mší svatou v 9:00, které předsedal salesián P. Josef Kopecký mladší, první „porevoluční“ ředitel pardubické salesiánské komunity. V přímlovkách a obětním průvodu jsme si připomněli klíčové okamžiky novodobé historie a v promluvkách slyšeli povzbuzení do budoucnosti. Následná nedělní kavárna se proměnila v hlediště „Výborné talkshow“, při níž laskavý, ale neúprosný moderátor Vašek Čunek zpovídal tři vzácné hosty – pamětníky: právě Jožku Kopeckého, Pavla Pešatu a paní Zdeňku Vrbovou.

Novinkou letošních oslav byl pak odpolední pingpongový turnaj, kterého se zúčastnilo 18 statečných hráčů ve třech kategoriích.

Díky všem, kteří přišli, všem, kteří se nějak zapojili do služby. A letos speciálně také všem, kteří tvořili minulost Salesiánského střediska mládeže a kteří tvoří jeho budoucnost. Jožka Kopecký zakončil své kázání slovy básníka Jana Skácela, v níž je řečeno vše, a tak jen dodám PÁN BŮH ZAPLATĚ! Díky.

*„A přece láska jako modrá skalice / ta krásná dřina k uzoufání / nás zachránila
Dozrál vinohrad / pod tíhou hroznů čas se sklání“*

(Jan Skácel, Sonet o lásce a modrém portugalů)

Příští rok se budeme těšit 6. až 7. února 2027.

• Maruška Benáková

Pozvánka pro mladé na Velikonoce u Salesiánů

I letos zveme mladé od 11 let k Salesiánům na společné prožití Velikonočního třídního od 2. do 5. dubna. Více informací najdete v březnu na webu.

Léto u Salesiánů

Salesiánské chaloupky aneb letní tábory znají svůj čas, místo i vedoucí.

Těšíme se s dětmi a mládeží na viděnou!

Tábor starších holek (11+) proběhne 2. až 10. července na Míčově.

Hlavní vedoucí: Terezie Traxlerová.

Tábor starších kluků (11+) se rozloží opět v Kněžicích od 11. do 17. července.

Hlavní vedoucí: Mikuláš Sedlák.

Tábor pro děti od 6 do 10 let včetně proběhne od 11. do 17. července na Míčově.

Hlavní vedoucí: Martina Traxlerová.

Přihlašování bude spuštěno 8. února na webu Střediska.

Pronájmy Salesiánského centra

Jsme rádi, že vedle naší salesiánské činnosti můžeme v našem Centru hostit i nej-různější akce a aktivity. Příjem z pronájmů je důležitý pro zajištění nákladů na chod domu. Víkendy už máme do konce školního roku poměrně hezky zaplněné (kdybyste ale potřebovali termín, neváhejte to zkusit), rádi bychom ještě více obsadili všední dny. Za doporučení našich prostor pro školení, workshopy, konference apod. budeme vděční. Fotky a ceníky najdete na:

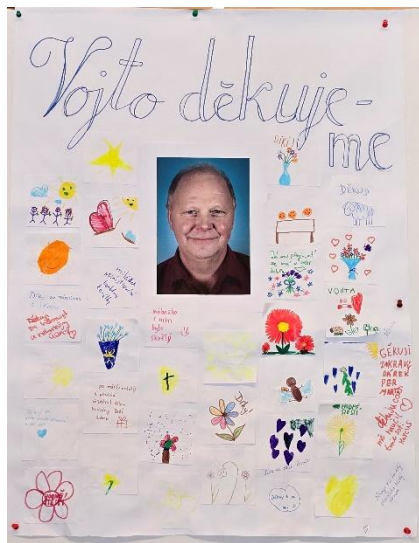
<https://salesianipardubice.cz/stredisko-mladeze/pronajmy/>.

Na pozici koordinátorky pronájmů prostor Salesiánského centra vystřídá od 1. 2. 2026 Marušku Benákovou Iva Bělochová. Nové kontakty budou uvedeny na webu.

Ohledně fary na Míčově se však stále obračejte na Marušku.

Loučení se zesnulým salesiánem P. Vojtou Glogarem

Ve čtvrtek 15.1. večer v teplické nemocnici náhle zemřel salesián P. Vojtěch Glogar, který byl v Pardubicích šest let ředitelem salesiánské komunity a rektorem kostela sv. Václava. Rozloučení s ním proběhlo ve čtvrtek 22. ledna v Teplicích a pohřeb se konal v pátek 23. ledna ve Zlíně. V Pardubicích jsme se s Vojtou rozloučili vzpomínkovým requiem v pátek 23. ledna, kterému přijel předseda P. Antonín Forbelský. P. Václav Čunek při kázání shrnul Vojtovu schopnost péče o společenství a vztahy v něm. Děti, které Vojta připravoval na první svaté přijímání, přinesly v obětním průvodu lucerničky a ovečky, které od něj dostaly na památku na první svaté přijímání, u jeho portréту jsme se mohli znovu rozloučit nad knihou, kterou dostal od farníků při stěhování do Teplic.

Na závěr bohoslužby krátce promluvil George a za farníky zavzpomínala nahlas nakonec Pavla Dospělová, i když se raději vyjadřuje květinami :-):

„Po nějakém čase působení v Pardubicích jsem se přihlásila na výzvu HLEDÁME KVĚTINÁŘKY. Říkala jsem si, že to přece nemůže být tak složité. Ale záhy jsem zjistila a pochopila, že je to jinak. Že výzdoba pro Vojtu hodně znamená. Pro něj byl ten prostor kolem něčím, co může umocnit tu duchovní stránku. Dal si s přípravou těch „doplňků“ ohromnou práci. Např. první svaté přijímání: Domluvili jsme se, kdy bych mohla přijít udělat kytku a když jsem dorazila do kostela, viděla jsem to... Krásno, čisto, klid, všechno kolem nachystané, všechny detaily (stolek s lucerničkami, svíčky, židličky, nástěnka s fotkami dětí...) a cítila jsem tam hlubokou oddanost Bohu a Lásku – k Bohu, dětem, nám všem. A taky pokoru, s jakou se snažil nám Boha přiblížit. A teď když to všechno vidíte, dělejte si kytku, ať to krásno nezkazíte :-). A tak jsem hlesla jen: „Pane Bože, ať to nezmasťm...“ Slavnost proběhla (mnozí z nás tam byli a snad cítili stejně jako já, že to bylo opravdové...) a po slavnosti další pocit: úsměv a vděčnost za pomoc, za přátelství a za povolání...“

Možná, že by to nejbližší Vojtovi přátelé vystihli lépe, ale když jsme kdysi říkali našemu kmotříčkovi (také Salesiánovi), že na jeho místo přijde Vojta Glogar, mávl rukou a prohlásil: „Vojta? Tak to jste v pohodě! Možná si na první pohled ničeho nevšimnete, ale po čase si uvědomíte, že vlastně přestala blikat žárovka, všechno funguje, věci se samy opravují...“ A přesně tak to bylo. A k tomu klidná síla, pokoj, oslovení *Milovaní!* (a já nikdy nepochybovala o tom, že jsme milovaní Bohem i jím).

Příběhy Bruna Ferrera, láskyplné detaily na slavnostech dětí, jeho pečlivě poskládaná přání k Vánocům i Velikonocům s básněmi P. Josefa Veselého a propiskami, které nám chodily i dávno po Vojtově odchodu do Teplic...

Vojta nám přivedl k Pánovu stolu dvě dcery (druhou napůl s Jirkou) a třetí nám pokřtil. Věřím, že za to, že naše děti mají zdravý vztah ke svátosti smíření a utíkají si k Pánu všechno důležité hned vyříkat, vdčíme hlavně Vojtovi. Luky si zase pochvaloval spolupráci s ním, protože byli oba stejní detailisté :-).

Obvykle si různá kázání nepamatuju moc dlouho (většinou dojde při promluvě kněze k „AHA momentu“ a pak vše pustím z hlavy), ale poslední Vojtovo kázání, které jsem mohla slyšet při jedné z jeho návštěv Pardubic, jsem nezapomněla. Bylo to ještě v MUCu a Vojta kázal o potřebnosti denní modlitby jako zdroje sil ke všem povinnostem. Téma, které jsem právě řešila v souvislosti s modlitební službou. Pokud mám pocit, že pro mnoho povinností nemám čas na modlitbu nebo pokud mě čeká náročný den, potřebuji se modlit o to víc. Ne vždy jsem tu pravdu chtěla slyšet, ale je to jedna z největších rad, kterou jsem kdy dostala.

Vojta závěrem svého (výše uvedeného) životopisu prosí právě o modlitbu. Všímám si poslední dobou, že když někdo odejde, říká se často automaticky: „ten/ta už je v nebi“. U známých osobností se objevují na sítích dokonce romantické AI animace, jak si zemřelý plácá s Ježíšem u nebeské brány apod... Ne, že by to tak nemohlo být a je mým velkým přáním, aby to tak bylo, ale: chtěla bych se přimluvit za to, abychom přání splnili nejen Vojtovi, ale všem, kteří se z našeho společenství vydají Domů k Otci. Ne proto, že bych si myslela, že by na brzký pobyt v nebi byli málo svatí, to vůbec, ale spíš proto, že nikdo nevíme, jak budeme reagovat, až nám Pán ukáže náš život v souvislostech podle Jeho logiky. Možná, že zjistíme, že to, co jsme považovali za dobré skutky, ve světle věčnosti zas až tak dobré ovoce nepřineslo. Možná, že budeme potřebovat přesně tyto modlitby a bohoslužby k tomu, abychom dovedli přijmout Milosrdenství a nesklouzli dolů přes naše „to si nezasloužím“ nebo dokonce proto, že si budeme stát za svým. Věřím, že když modlitbu dotýčný už nepotřebuje, nebe ji zužitkuje jinak. Vojto, díky za všechno a pokud můžeš, drž nám tam, prosím, židli!

Za Salesiány Maruška Benáková, Pavla Dospělou, Katka Kánská

Charita

Tříkrálová sbírka na Pardubicku

Zahájení Tříkrálové sbírky na Pardubicku odstartoval 6. ledna průvod tří královen z Apolenky společně s koledníčky. Prošel Trídou Míru a symbolicky tak otevřel jednu z nejkrásnějších českých tradic. Koledníkům požehnal arciděkan P. Jan Uhlíř a skupinky Tří králů tak mohly vyrazit do ulic Pardubicka roznášet radost, úsměv, požehnání a naději. Děkuje všem, kteří se jakkoli zapojili – koledníkům, jejich doprovodu, organizátorům, dobrovolníkům i všem dárcům, kteří otevřeli své dveře i svá srdce. Díky vám má tato krásná tradice opravdu smysl a díky vaší štedrosti a podpoře budeme moci i nadále pomáhat lidem, kteří naši pomoc potřebují.

Nově od roku 2026 Odlehčovací služby Červánky v Holicích

S velkou radostí oznamujeme, že **od ledna 2026 nabízíme naše Odlehčovací služby Červánky i v Holicích**. Nové moderní centrum nabízí **Ambulantní i Pobytové odlehčovací služby** pro seniory a osoby starší 18 let se sníženou soběstačností. Cílem těchto služeb je podpořit nejen klienty, ale i jejich rodiny – aby si pečující mohli odpočinout či vyřídit své záležitosti s jistotou, že o jejich blízké je dobře postaráno.

Jaké služby můžete využít?

Pobytové odlehčovací služby pomáhají pečujícím, kteří si potřebují na chvíli odpočinout. Poskytujeme ubytování, stravu a péči s podporou charitní zdravotní služby a postaráme se o vaše blízké s respektem, lidskostí a odborností. K dispozici bude také lůžko okamžitého přijetí pro případy, kdy nemoc nebo nenadálá či náročná životní situace způsobí výpadek pečujícího nebo sociálně paliativní lůžko pro situace, kdy vám jako pečujícímu dojdou síly při péči o umírajícího.

Ambulantní odlehčovací služby umožní, aby o vaše blízké bylo během dne dobře postaráno, zatímco vy si můžete vyřídit své záležitosti, odpočinout si nebo jít do práce. Péče probíhá přes den s návratem klienta do domácího prostředí v odpoledních hodinách.

Volná kapacita – Odlehčovací služby Červánky

Aktuálně přijímáme nové klienty v Ambulantních odlehčovacích službách v Holicích a v Pobytových odlehčovacích službách v Třebosicích. Více informací naleznete na našem webu: pardubice.charita.cz/nase-sluzby/odlehcovaci-sluzby-cervanky/

Poradna pro pečující – nejste na to sami

Nabízíme vám Poradnu pro pečující, která nabízí bezplatné odborné poradenství všem, kdo se starají o své blízké. Pomůžeme vám zjistit, na jaké dávky máte nárok, kde si půjčit potřebné pomůcky nebo jaké další služby vám mohou péči usnadnit.

Jsmo tu pro vás, abyste v náročné situaci nezůstali sami.

Pro podporu, rady a pomoc při péči o své nejdražší kontaktujte:

Bc. Helenu Málkovou, DiS., **605 146 175**, hmalkova@charitapardubice.cz

Kompenzační pomůcky – pomoc pro péči doma

Oblastní charita Pardubice nabízí širokou škálu kompenzačních pomůcek, které usnadňují domácí péči a pomáhají zachovat důstojný a aktivní život v prostředí vlastního domova. Půjčujeme antidekubitní matrace, francouzské hole, infuzní pumpy a stojany, kyslíkové koncentrátory, WC nástavce, polohovací postele, sedačky do vany, mechanické vozíky, chodítka, toaletní židle a další užitečné pomůcky pro podporu soběstačnosti.

Půjčovnu najdete v Pardubicích (tel. **777 756 099**) a v Holicích (tel. **777 756 098**).

Více informací naleznete na webu Oblastní charity Pardubice (pardubice.charita.cz).

Oblastní charita Pardubice přijme do týmu nové posily

Rádi mezi sebe přijmeme lidi, kterým záleží na druhých. Nabízíme pracovní i dobrovolnické příležitosti v péči o děti, seniory i osoby v nouzi. Hledáme například pečovatele a pečovatelky, osobní asistenty, řidiče, všeobecné sestry či dobrovolníky na doučování. Pokud hledáte plný úvazek, brigádu nebo chcete věnovat čas dobrovolnictví, budeme rádi, když se ozvete.

Aktuální nabídku pozic najdete na našem webu – www.pardubice.charita.cz.

Těšíme se na nové kolegy!

• *Mgr. Una Sauka*

ZŠ NOE hledá ...

Křesťanská ZŠ NOE hledá do týmu věřícího učitele anglického jazyka. Vhodné aproby k doplnění: německý jazyk, informatika, tělesná výchova. Preferujeme plný úvazek. Nástup červen/září 2026. Výhodou zkušenosti s vedením třídy, znalost moderních metod výuky. Pokud vás nabídka zaujala, kontaktujte kancelar@skola-noe.cz, tel. 722 960 601.

Rozhovor

Rozhovor s Olgou a Miroslavem Tenkovými

*Možná působí nenápadně,
ale jejich aktivita v obou částech
farnosti i na veřejnosti je obdivuhodná.
Více se dozvíte v rozhovoru.*

Můžete se nám krátce představit?

O: Poznali jsme se při studiu na VŠ v Hradci Králové, každý pocházíme z jiného města, Mirek z Brna a já z Liberce. Manželé jsme 26 let a v Pardubicích žijeme od roku 2013. Máme dvě děti.

Oba jste předminulý rok absolvovali Kurz Alfa.

Jak se na tuto aktivitu z odstupu díváte a co vám přinesl?

M: Alfa mi přinesla oživení vlastního duchovního života, spoustu podnětů, informací a poznání mnoha nových lidí se zájmem o víru. Bavilo mě setkávat se pravidelně každý týden a zamýšlet se nad konkrétními tématy, na což si v běžném životě moc čas neumím udělat.

O: Měla jsem touhu se do Kurzu Alfa zapojit a Jenda mi nabídl místo v týmu. Nejvíc mě oslovila přímluvná modlitba a jsem ráda, že jsem mohla vnímat její sílu. Jsem ráda, že jsem se blíž seznámila s lidmi z farnosti. To mě hodně posílilo.

V postní době vrcholí příprava dospělých na přijetí svátostí o velikonoční vigilií. Olgo, Ty letos tuto přípravu vedeš. Můžeš nám přiblížit tuto svoji službu i samotné katechumeny? Vidiš, že se jejich víra, vztah k Ježíši či církvi vyvíjí? Čím jsou Ti inspirací a co bychom my měli udělat pro ně?

O: Loni po kurzu Alfa jsme s Mirkem organizovali navazující kurz Beta. Letos se věnuji přípravě dospělých na křest a biřmování. Bývá každých 14 dní. Když vím, že budu mít přednášku, věnuji její přípravě obě neděle. Hledám si informace, připravuji strukturu, zamýšlím se nad tím, co je na tom tématu vlastně nejdůležitější. Je to pro mě docela náročné, ale i přínosné. Modlila jsem se za to, jak tu hodinu a půl využít.

Na začátku se seznamujeme se světcí, kteří mají svátek kolem našeho setkání, a bavíme se o tom, co kdo duchovně zažil. Potom má Jenda nebo já přednášku na předem dané téma. Na konci nám někdy zbyde čas na krátkou aktivitu na procvičení, učíme se třeba modlit vlastními slovy nahlas společně. Tohle mě zrovna zaujalo, ale je to vlastně pochopitelné. Každý čekatel se s Bohem setkal osobně a přejít do hlasité modlitby i mezi známými lidmi, to chce velkou odvahu. Na tohle nás zrovna budou novokřtění potřebovat. Abychom je obklopili společenstvím, ve kterém se budou cítit fajn a pomalu vrostou do vztahu s Bohem na více rovinách. Vždy s sebou na přípravu nosím kufírek, ve kterém mám buď hry, nebo malé knížky na půjčení. Jedná se o lehké knížky, kterými se mohou čekatelé na křest zorientovat v nějakém tématu a hledat si pak další informace, pokud chtějí. Naším katechumenům přeju, aby mezi nás zapadli a cítili se v naší farnosti a v celé církvi jako doma.

Mirku, Ty sám jsi uvěřil v dospělosti. Jak na toto období vzpomínáš a co pokládáš na Tvé cestě víry za důležité? Co bys poradil těm, kteří budou o Velikonocích pokřtěni?

M: Pocházím z nevěřící rodiny. Během studia na VŠ jsem se dostal do prostředí věřících spolužáků, oslovila mě jejich otevřenost. Také mě ovlivnilo setkání s katolickým společenstvím při stáži v Bavorsku. V té době vznikalo v Hradci Králové studentské společenství Salaš, jehož název vymyslela Olga. Po svém návratu jsem se do něj zapojil a už mě to nepustilo :-). Přijal jsem křest ke konci svého studia v Hradci Králové v Katedrále Svatého Ducha. Čekatelům na křest bych poradil, aby se snažili být součástí farnosti, seznamovali se s lidmi v kostele, zapojili se dle svých schopností a možností do života farnosti, prostě nezůstali sami. Křtem v dospělosti duchovní život teprve začíná a je jen na mě, jak v něm dál budu růst.

Oba pravidelně navštěvujete mše sv. u Salesiánů.

Jak jste v tomto společenství zapojeni?

M: Chodíme k Salesiánům, protože bydlíme na Dukle a máme to blízko. Spolu s několika dalšími kostelníky se střídám v přípravách nedělních bohoslužeb, zajištění lektorů, čtení přímluv, organizace sbírky aj. Oba se také účastníme pravidelného úklidu kostela a dalších prostor. Před rokem jsme začali organizovat Společenství ve sdílení a modlitbě, a to jednou za měsíc. Asi v 6–8 lidech si přečteme liturgická čtení na příští neděli, zamýšlíme se nad nimi a pak půl hodiny trávíme chválami a prosbami.

Návštěvníci Noci kostelů se s vámi mohli setkat v kostele sv. Jana Křtitele.

Já osobně, Olgo, obdivuji Tvé nápady a na Tebe, Mirku, mám jedinečnou inspirativní vzpomínku, s jakým klidem a respektem jsi přistoupil k jednomu mladíkovi, který nehezky vykřikoval u obrazů křížové cesty. Přibližte nám své zážitky z Noci kostelů.

O: Poprvé jsme s Mirkem a přáteli organizovali Noc kostelů v Rozhovicích, protože jsem milovnice díla Vojmíra Vokolka. Chtěla jsem se do kostela podívat a prožít tam chvíli s jeho malbami. Tehdy jsme se setkali se spoustou nevěřících lidí a bavili se s nimi o náboženských a duchovních zkušenostech. Viděli jsme v tom smysl. Třeba dole pod těmi dlouhými schody jsme měli připravenou hromadu kamenů. Lidé mohli vzít kámen a vynést si ho po schodech nahoru a spolu se svým trápením ho nechat na oltáři. Nezapomenu na ten pocit, když do kostela přišli dva vousáči a táhli kdovíodkud obrovský balvan. Potom se zapojili do hudební improvizace na téma Hlad ve světě – to je téma fresky, měli jsme tam k tomu 5 hudebních nástrojů. Bůh tam s námi byl. Proto jsme se pak zapojili do organizace Noci kostelů i v Pardubicích. Dvakrát jsme zajišťovali program v kostele sv. Jana s mnoha dalšími dobrovolníky. Tento kostel měl nabídnout program hledajícím lidem, proto byl zaměřen na propojení obecně lidských zážitků s duchovními. Modlím se za tu noc dlouho dopředu. Baví mě ten tvůrčí proces hledání.

M: V životě se setkávám s různými lidmi a velmi často je jejich možná nevhodné chování voláním o pomoc. V případě onoho mladíka bylo senzační, že se ho potom ujala Katka, která se dopředu nabídla dělat Noci kostelů modlitební podporu. Myslím, že právě taková setkání do Noci kostelů patří. Znovu se na tom ukázala síla společenství.

Dlouhodobě se snažíte pomáhat na Ukrajině. Co konkrétně děláte?

O: K této konkrétní pomoci nás přivedlo přesvědčení, že je to dobré dělat. Oba rádi pracujeme rukama. Vyrábíme zákopové svíčky, pleteme maskovací sítě a soustřeďujeme a zajišťujeme odvoz materiální pomoci na Ukrajinu. Ovšem bez podobně naladěných přátel i z naší farnosti bychom toho nezvládli tolik. Všem chceme touto cestou moc poděkovat. Jste pro nás velkou oporou. Při této často monotónní činnosti se modlíme za lidi, kteří s věcmi, co vyrábíme, přijdou do styku. Takže bereme tuto práci jako modlitbu.

A co vás k této pomoci přivedlo?

O: Když k nám po začátku války začali proudit uprchlíci, dobrovolníci jim začali na nádražích pomáhat. Vydala jsem se na nádraží v Pardubicích, ale nikoho jsem tam nepotkala. Cestou domů jsem si všimla šipek do skladu pomoci uprchlíkům a začala jsem tam pomáhat. Po čase se sklad uzavřel. Hledala jsem, co bych mohla dělat dál. Na facebooku jedna žena sháněla vosk a plechovky. Vezla jsem jí pak sbírku vosku. Tak jsem se seznámila s Oksanou, jejíž syn bojoval na frontě u Kupjansku. Vzala mě k sobě domů, všude po domě měla zákopové svíčky, které sama vyráběla na vařiči. Pomyslela jsem si, proč bychom je nemohli dělat doma taky. Díky dárcům jsme jich dodnes na Ukrajinu odeslali už přes 26 tisíc. Pak jsme začali tkát maskovací sítě, těch jsme odeslali už 77. Lidé z farnosti nám na ně stříhají obarvené látky. To všechno ale není tolik důležité, jako síť vztahů, která tím vzniká. Patří do ní obyčejní lidé kolem nás, kterým stojí za to pravidelně chodit na hřbitov a sbírat tam vyhozené zbytky svíček, doma je čistit, jiní zase obvolávají své známé kněze a shánějí od nich vosk. Představte si tohle: někomu stojí za to umýt konzervu, nechat ji oschnout, dát do tašky, nenechat doma, donést na sběrné místo, nevyhodit vosk, dát ho do pytlíčku, zeptat se kolegů v práci po Vánocích, v rodné farnosti, koupit barvy na látky a vyškrábnout vosk ze skleničky.

To všechno jsou rozhodnutí nebýt lhostejný, nekoukat stranou a neříkat si, že to stejně nemá smysl. Dohromady toho zvládneme spoustu.

Olgo, na přípravě katechumenů jsem si všiml, kolik knížek a různých pomůcek nabízíš k prohloubení daného tématu. Víš, že jsi i na několika knížkách spolupracovala. Mohla bys nám i tuto Tvoji aktivitu přiblížit?

O: Do loňského května jsem pracovala jako učitelka na 1. stupni, nashromáždila jsem za tu dobu pěknou hromadu různých materiálů a využívám je při všech našich akcích. Ty narážíš na moji tvorbu, plod našeho manželství. Kdysi jsem napsala knížku Pokoj vám o mši svatě pro děti. Snažila jsem se tak vysvětlit mši sv. našemu synovi. Knížka je inspirovaná teologem, který líčil mši svatou jako průchod různými pokoji. Pak v roce 2005 jsem byla v 5. měsíci těhotenství. Dozvěděli jsme se, že naše dcera umře ještě před porodem. Stála jsem potom díky tomu u zrodu perinatálního hospice Dítě v srdci, který už dnes působí po celé ČR a pomáhá rodinám, které během těhotenství nebo kolem porodu přijdou o dítě. Ke knížce Most od Jamese Martina jsme se dostali díky našemu třetímu dítěti. Je o hledání mostu mezi církví a lidmi z LGBTQ+ komunity. Pomáháme s prezentací této knížky sdílením vlastního příběhu na besedách.

Mirku, o Tobě vím, že ve svém volném čase hraješ U Bukanýra a U Pavouka. Pověz nám o této zálibě něco konkrétnějšího.

M: Jako asi většina milovníků přírody a táboření jsem začínal hrou na normální kytaru, ale postupně jsem v sobě objevil touhu hrát na kontrabas. Což je úžasný nástroj, ale na přenášení trochu nepraktický. Tak jsem zvolil kompromis a začal hrát na kytaru basovou, ale bez nějakých ambicí veřejně vystupovat. A postupně se mi v životě objevily dvě party hudebníků, s nimiž nyní pravidelně hrávám na zmíněných dvou místech. Hrajeme folk, country a trampskou hudbu, pravidelně jednou týdně a je úžasné pozorovat, kolik radosti lidem přinese možnost si společně zazpívat.

Blíží se postní doba. Prozradte nám, co máte na tomto období rádi a jaká aktivita, pobožnost, forma půstu či modlitby je vám blízká a pomáhá k přiblížení se Pánu či obnovení vztahu s ním?

O: Letos ji budu prožívat jinak, protože jsem začala pracovat na homeoffice. Je skvělé nikam ráno nespěchat a začít modlitbou. Mám ráda postní strohost, možnost víc nahlížet do svého nitra, hledat své motivace. Všímám si, jak se chovám po chvilce hladu, někdy je to docela směšný pohled.

M: Rádi se účastníme pobožností křížové cesty v přírodě a snažím se omezit čas u televize a na mobilu. I letos chystáme aktivitu Velikonoční krabice pro Ukrajinu. Do krabice od bot může člověk během postu odkládat věci, které by si koupil pro sebe, ale odloží je pro lidi na Ukrajině. Mohou to být šampony, mýdla, žiletky, deodoranty, vlhčené ubrousky, rožinky, nečokoládové pochutiny, multivitaminy, termofolie atd. Můžete je nosit do kostela sv. Václava nebo se s námi domluvit na předání.

• Rozhovor vedl Jan Uhlíř

	9. -15. 2.	Jarní prázdniny
st	11. 3.	Setkání seniorů (14:30 fara)
pá	13. 2.	Úklid kostela sv. Bartoloměje (8:00)
so	14. 2.	6. Seminář o evangelizaci (9:00 -15:30 Hradec Králové)
po	16. 2.	Přednáška P. Hromjáka – Teologický večer s církevními otci (18:45 fara)
út	17. 2.	Přednáška ČKA – Matěj Jirsa (19:00 Škola Svítání)
		Svátost smíření (16:00 - 18:00 kostel sv. Jana Křtitele)
st	18. 2.	Popeleční středa – den přísného půstu
		Mimořádná mše svatá (19:00 kostel sv. Bartoloměje)
pá	20. 2.	Modlitba křížové cesty (17:20 kostel sv. Jana Křtitele)
ne	22. 2.	Sbírka: Svatopetrský haléř
		Příprava na 1. svaté přijímání (14:30 farní sál)
		Manželské večery (19:00 farní sál)
út	24. 2.	Modlitba za Ukrajinu – ekumenické setkání s modlitbou a svědectvími (18:00 kostel sv. Jana Křtitele)
st	25. 2.	Modlitba křížové cesty (11:30 kostel sv. Jana Křtitele)
pá	27. 2.	Modlitba křížové cesty (17:20 kostel sv. Jana Křtitele)
		Úklid kostela sv. Bartoloměje (18:45)
ne	1. 3.	Kavárna (10:00 farní sál)
		Vikariátní setkání mládeže (11:00 - 15:00 farní sál)
		Křížová cesta (18:20 kostel sv. Bartoloměje)
		Mše svatá ve slovenštině (19:00 kostel sv. Bartoloměje)
po	2. 3.	Přednáška P. Hromjáka – Teologický večer s církevními otci (18:45 kostel sv. Jana Křtitele)
st	4. 3.	Modlitba křížové cesty (11:30 kostel sv. Jana Křtitele)
		Večer chval – Beranovi (19:00 kostel sv. Jana Křtitele)
čt	5. 3.	Svátost smíření (8:00 - 16:00 kostel sv. Bartoloměje)
pá	6. 3.	Svátost smíření (16:00 - 18:00 kostel sv. Jana Křtitele)
		Modlitby za kněze (17:00 - 17:20 kostel sv. Jana Křtitele)
		Modlitba křížové cesty (17:20 kostel sv. Jana Křtitele)

KALENDÁŘ AKCÍ | 6. 3. – 22. 3.

pá-ne	6.-8. 3.	Víkend pro ženy ve Slavoňově
ne	8. 3.	Představení dětí - 1. svaté přijímání (10:00 klášterní kostel)
st	11. 3.	Uzávěrka Zpravodaje farnosti č. 2
		Modlitba křížové cesty (11:30 kostel sv. Jana Křtitele)
		Setkání seniorů (14:30 fara)
pá	13. 3.	Modlitba křížové cesty (17:20 kostel sv. Jana Křtitele)
so	14. 3.	Postní duchovní obnova s P. Josefem Matrasem (9:00 farní sál)
	14.-15. 3.	Příprava na 1. svaté přijímání s přespaním na faře (začátek 14. 3. ve 14:00)
ne	15. 3.	Fařba s Nýmem pro mládež 14 + (16:00 fara)
po	16. 3.	Přednáška P. Hromjáka – Teologický večer s církevními otci (18:45 kostel sv. Jana Křtitele)
út	17. 3.	Začátek zápisu intencí na měsíce duben, květen a červen
st	18. 3.	Modlitba křížové cesty (11:30 kostel sv. Jana Křtitele)
	18. 3.	Přednáška ČKA - Prof. Pavel Hošek (19:00 Škola Svítání)
čt	19. 3.	Slavnost sv. Josefa a posezení mužů na faře (18:00 kostel sv. Bartoloměje)
pá	20. 3.	Modlitba křížové cesty (17:20 kostel sv. Jana Křtitele)
	20.-22. 3.	Víkend pro muže ve Slavoňově
ne	22. 3.	Sbírka: Pojištění kostelů a dalších církevních budov
		Vychází Zpravodaj farnosti č. 2

www.farnost-pardubice.cz
facebook.com/Pardubickafarnost
instagram.com/Pardubicefarnost